

Arrest

nr. 278 376 van 7 oktober 2022
in de zaken RvV X, RvV X en RvV X / XI

In zake: 1. X
2. X
3. X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, X en X, die verklaren van Iraanse nationaliteit te zijn, op 7 juni 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 mei 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 31 augustus 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaken

1.1 Verzoekende partijen dienden op 10 februari 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Eerste verzoekende partij werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 28 september 2020. Tweede verzoekende partij werd op het CGVS gehoord op 30 september 2020 en derde verzoekende partij op 2 oktober 2020.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) nam op 24 november 2020 de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Ook de Raad weigerde verzoekende partijen bij arrest nr. 262 369 van 18 oktober 2021 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

1.3. Op 8 november 2021 dienen verzoekende partijen een volgend verzoek om internationale bescherming in.

1.4. De commissaris-generaal verklaart deze volgende verzoeken om internationale bescherming op 23 mei 2022 niet-ontvankelijk. Dit zijn de bestreden beslissingen.

De bestreden beslissing genomen ten aanzien van derde verzoekende partij luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Iraans staatsburger en afkomstig uit Teheran (Iran). U bent een etnische Fars.

U diende hier in België op 10 februari 2020 samen met uw moeder Z. T. (O.V. (...)) en uw broer P. D. (O.V. (...)) een eerste verzoek om internationale bescherming in. In het kader van dit verzoek verklaarde u geboren te zijn als moslim en door uw ouders in die religie opgevoed te zijn. Uw vader was streng religieus. U reciteerde als kind de Koran en op school werd u regelmatig naar de moskee gebracht om mee te doen aan het groepsgebed. Zelf hechtte u totaal geen waarde aan het moslimgeloof. In uw puberteit, rond uw vijftiende levensjaar, merkte u dat de mensen die het meeste baden, het meest corrupt waren. U merkte dat iedereen die zich moslim noemde en praktiseerde, alleen maar bezig was om schade toe te brengen aan anderen om er zelf beter van te worden. Thuis was er vaak ruzie tussen uw ouders. Uw moeder was in de ogen van uw vader eerder zijn dienstmeid dan zijn echtgenote. Uw vader bepaalde wanneer uw moeder Z. T. naar buiten mocht en welke kleren ze mocht dragen. Uw vier tantes M., R., M. en M., die streng religieus waren, gooiden olie op het vuur en kozen in de discussies tussen uw ouders steeds de kant van uw vader. Uw ouders scheidden van elkaar op 28 bahman 1394 (Perzische kalender, komt overeen met 17 februari 2016 volgens onze kalender). U was op dat moment al meerderjarig dus u mocht kiezen bij welke ouder u wilde blijven. U woonde na de scheiding bij uw moeder samen met uw broer P. D.. In de laatste een of twee jaar voor uw vertrek uit Iran had u enkel nog telefonisch contact met uw vader.

In shahrivar 1395 (augustus-september 2016) begon u te werken voor het bedrijf (...). U leerde er uw collega A. kennen. A. was iemand die altijd anderen hielp zonder er zelf iets voor terug te verwachten. Jullie werden zodanig bevriend dat jullie geregeld bij elkaar over de vloer kwamen. In het begin van de vriendschap kwam religie niet expliciet aan bod. A. had het wel steeds over de barmhartige God en de heler. In farvardin 1397 (maart-april 2018) begon u te werken voor het bedrijf (...). Ondanks het feit dat A. niet langer uw collega was, bleef het contact tussen jullie bestaan en de vriendschap ook. In het begin van esfand 1397 (eind februari of begin maart 2019), vertelde A. u voor het eerst dat hij christen was. A.s moeder had borstkanker. Het was een zeer kwaadaardige tumor. A. was ervan overtuigd dat zijn moeder door het bidden en door de kracht van de Heilige Geest en Christus weer beter zou worden. Hij vertelde u dat er bijeenkomsten waren van een huiskerk in zijn woning in de straat (...) in de wijk Merhabad. U was heel nieuwsgierig om te zien hoe het er aan toeging tijdens zo'n huiskerkdienst. U bezocht de huiskerk een eerste keer in esfand 1397 (februari – maart 2019). Naarmate u meer leerde over Christus, raakte u meer geïnteresseerd. Bij uw tweede bezoek aan de huiskerk overtuigde u uw broer P. om met u mee te komen. In farvardin 1398 (maart-april 2019) werd u gepromoveerd tot manager en kreeg u een loonsverhoging. U besloot A. in dienst te nemen. In diezelfde maand kwam het nieuws dat A.s moeder aan de beterhand was. Door beide gebeurtenissen, zo kort nadat u voor het eerst met het christendom in contact kwam, raakte u nog meer overtuigd van de kracht van het christendom. U bezocht de huiskerk twee of drie keer per maand, telkens op vrijdag. Op 13 ordibehesht 1398 (3 mei 2019) werd in de huiskerk voor u het verlossingsgebed opgezegd. Op vrijdag 22 shahrivar 1398

(13 september 2019) nam een van de huiskerkleden, M. G., contact met u op. Hij had gezien dat A. in de boeien werd geslagen en afgevoerd. U belde uw moeder en vertelde haar de identiteitsdocumenten mee te nemen en het huis te verlaten. Zelf vluchtten u en uw broer naar het huis van uw broers vriend A.. De dag na het incident liet uw moeder weten dat ze een smokkelaar had gevonden die u het land uit kon helpen. Twee dagen na het incident, op 24 shahrivar 1398 (15 september 2019), poseerde u voor een pasfoto en gaf u vingerafdrukken om een Schengenvisum te bekomen. U verliet Iran op 16 mehr 1398 (8 oktober 2019) met uw eigen paspoort. U vloog naar Griekenland, bleef daar een nacht en kwam met het vliegtuig in België aan op 17 mehr 1398 (9 oktober 2019). Op 16 oktober nam een smokkelaar uw Iraanse paspoorten van u af en bezorgde hij u een vals paspoort om naar Groot-Brittannië te vliegen. U werd diezelfde dag onderschept in de luchthaven van Zaventem zonder geldige verblijfspapieren. Gedurende vijf maanden wachtte u op de smokkelaar om een nieuwe poging te wagen naar Groot-Brittannië te reizen. U bezocht tijdens deze periode geen kerk omdat u bang was om in de problemen te raken als u zonder identiteitspapieren zou aangesproken worden door de politie. Toen u de smokkelaar niet langer kon bereiken, diende u in België een eerste verzoek om internationale bescherming in. U, uw moeder en uw broer haalden in het kader van dit verzoek aan dat jullie bij terugkeer naar Iran vreesden de doodstraf te

krijgen omwille van jullie bekering tot het christendom. Ook vreesden jullie voor jullie leven door de familie van uw vader. Uw tante M. nam het uw moeder kwalijk dat u en uw broer zich hadden bekeerd tot het christendom. De echtgenoot van uw tante M. werkte voor Ettela'at (inlichtingendienst van de IRGC).

Twee weken nadat u uw eerste verzoek had ingediend, bezocht u voor het eerst het Christian Center in Brussel. U volgde wekelijkse Bijbelstudie op woensdag. Op vrijdag werden er getuigenissen afgelegd en psalmen geboden. Op zondag woonde u de kerkdienst bij. Als de kerk het toeliet was u fysiek aanwezig, anders ging het online door. U was ten tijde van uw eerste verzoek om internationale bescherming nog niet gedoopt.

Op 25 november 2020 nam het CGVS zowel voor uzelf als voor uw broer P. D. en uw moeder Z. T. een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 26 december 2020 tekenden u, uw broer en uw moeder tegen deze beslissing beroep aan. U legde tijdens uw beroepsprocedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) volgende bijkomende documenten neer: een document getiteld 'de beoordeling van een asielaanvraag' (CGVS, d.d. 12 mei 2015); een rapport getiteld 'Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber, d.d. 20 februari 2020); een rapport van Landinfo over Iran: Christian Converts and house churches – arrest and prosecutions (d.d. 29 november 2017); een rapport van het UK Home Office Country Policy Information Note Iran: Christians and Christian converts (d.d. februari 2020); een rapport van Open Doors World Watch List 2020; een rapport van USCIRF (United States Commission on International Religious Freedom, d.d. april 2020) ; een jaarrapport getiteld 'Violations against Christians in Iran' (d.d. januari 2020); de COI FOCUS 'Iran: de situatie van bekeerlingen tot het Christendom' (dd 16 april 2019); de COI FOCUS 'Iran: Behandeling van terugkeerders door hun nationale autoriteiten' (d.d. 30 maart 2020); een rapport van het Barnabas Fund getiteld 'Iran forces Christian converts from Islam to declare their faith to obtain ID cards' (d.d. 24 februari 2020); een rapport getiteld 'General Briefing' (d.d. mei 2020); een rapport van Iran Human Rights getiteld 'Stay of Execution for Three Protesters as Supreme Court Grants Retrial' (d.d. 6 december 2020); een foto van de Griekse ambassade in Iran; drie certificaten inzake de door uzelf uw broer P. en uw moeder Z. gevolgde Bijbelstudie niveau 1 in het Brussels Christian Center (d.d. 1 maart 2021); drie certificaten inzake de door uzelf uw broer P. en uw moeder Z. gevolgde Bijbelstudie niveau 2 in het Brussels Christian Center (d.d. 18 juli 2021); drie doopcertificaten van uzelf, uw broer P. en uw moeder Z. (d.d. 8 mei 2021); vier foto's inzake het doopsel van uzelf, uw moeder Z. en uw broer P.; vier foto's inzake de deelname van uzelf en uw broer P. aan een betoging op 21 mei 2021. De RVV verwierp dit beroep op 18 oktober 2021. Zonder België verlaten te hebben, diende u op 8 november 2021 in België een tweede verzoek om internationale bescherming in. Ook uw moeder en uw broer diende op die datum hun tweede verzoek om internationale bescherming in. In uw huidige verzoek houdt u vast aan de verklaringen afgelegd in uw eerste verzoek. U stelt dat u niet kan terugkeren naar Iran omdat u zich bekeerd heeft tot het christendom. U geeft aan dat u zich op 8 mei 2021 liet dopen ergens rond Brussel. U stelt dat u een weblog aanmaakte om mensen in Iran op de hoogte te brengen van het feit dat er een ander geloof bestaat en om informatie rond uw geloof te verspreiden. Deze weblog werd vervolgens afgesloten door de Iraanse autoriteiten. U richtte een paar maanden later een nieuwe weblog op waarop u christelijke boodschappen plaatst. U maakte ook kennis met een nieuwe groep, Nahade Mardomi. In deze groep heeft iedereen ongeveer dezelfde ideologie. U nam ook deel aan een wedstrijd over politieke zangers en de Fara Tahlavi. Hierin wordt vooral gezongen over politiek. U neemt deel samen met uw broer en schrijft ook de muziek en tekst van de liedjes. U ontving een e-mail van uw vader waarin hij vertelt dat de autoriteiten van Iran hem ondervraagd hebben over de activiteiten die u en uw broer uitoefenen in België. Hierdoor bent u zeker dat de autoriteiten in Iran op de hoogte zijn van uw politieke en religieuze activiteiten. Bij terugkeer naar Iran vreest u de doodstraf omwille van uw politieke en religieuze activiteiten.

Ter staving van uw verzoek legt u de volgende documenten neer: een doopcertificaat waaruit blijkt dat u in het Brussels Christian Center gedoopt werd (d.d. 8 mei 2021); een certificaat waaruit blijkt dat uw broer van september 2020 tot januari 2021 de cursus 'Christian living level 1' volgde; een aanbevelingsbrief van het Brussels Christian Center, ondertekend door priester D. C. (d.d. 28 november 2021); zeven foto's van uzelf, uw broer en uw moeder tijdens activiteiten in het Brussels Christian Center; vijf screenshots van de Facebookpagina van het Christian Center waarop u, uw broer en uw moeder te zien zijn tijdens jullie doopceremonie waar jullie getuigenissen afleggen over jullie geloof; zeven screenshots van de Facebookpagina van het Christian Center waarop jullie te zien zijn tijdens het uitoefenen van christelijke activiteiten; een screenshot waaruit de wisselkoers van de Euro in shahrivar 1398 blijkt (Iraanse tijdrekening, komt overeen met augustus-september 2019 in de westerse kalender); twee foto's van de Griekse ambassade op Esfandiar Boulevard in Teheran, waarop te zien is dat deze twee verdiepingen telt; een email naar u verstuurd door 'm.m(...)@yahoo.com' waarin uw vader u vertelt dat hij in Iran ondervraagd werd door de autoriteiten omwille van uw activiteiten in België (d.d. 16 januari 2022); een screenshot van uw weblog '(...).blogfa.com' die volgens uw verklaringen werd afgesloten door de overheid; een screenshot van de website van de oppositiebeweging 'Nahade Mardomi' waarop te zien is dat uzelf en uw broer P. lid zijn geworden onder de respectievelijke alias '(...)d1993' en '(...)d2001'; een

tekst met namen van Iraanse bloggers die werden gearresteerd en vermoord; een webartikel over de poging van de Iraanse autoriteiten om de Iraanse politieke opposante Masih Alinejad te ontvoeren (d.d. 19 juli 2021); twee screenshots van artikels die zijn verschenen op Mohabat.tv; een artikel over Iran Freedom Idol; een uittreksel van het Nederlands Ambtsbericht over Iran (d.d. 24 december 2013); twee screenshot van een YouTube-filmje waarop u en uw broer P. te zien zijn tijdens een demonstratie ter hoogte van de Europese instellingen in Brussel ter nagedachtenis van de meer dan 500.000 slachtoffers van corona in Iran; een screenshot van een webartikel over deze demonstratie in Brussel (niet gedateerd); twee foto's van kerstkaartjes die u maakte voor een verplegingstehuis in België; een attest waarin klinisch psycholoog W. M. getuigt dat u last heeft van huidproblemen en haarverlies veroorzaakt door agitatie, frustratie, psychosomatische problemen en angst en dat u zich in een kwetsbare positie bevindt.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek om internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat u er niet in slaagde om uw bekering tot het christendom aannemelijk te maken. Het CGVS hechtte evenmin geloof aan de door u aangehaalde bedreigingen door uw familieleden aangezien deze bedreigingen volgens uw verklaringen rechtstreeks gelinkt waren aan uw bekering tot het christendom, waaraan door het CGVS geen geloof gehecht werd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigd. U diende tegen het arrest van de RVV geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u in het onderhavige verzoek opnieuw verwijst naar asielmotieven die u in het verleden reeds hebt uiteengezet, met name uw vrees om omwille van uw bekering van het christendom vermoord gearresteerd en vermoord te worden door de Iraanse autoriteiten (Verklaring volgend verzoek, d.d. 4 februari 2022, punt 16, punt 17 en punt 19). Deze elementen zijn in uw vorige verzoek reeds uitgebreid besproken en de ongeloofwaardigheid ervan werd bevestigd door het arrest van de RVV. U haalde geen nieuwe elementen aan die de in vorige beslissingen aangehaalde argumenten kunnen ondermijnen.

Het door u neergelegde doopattest volstaat allerminst om de inhoudelijke beoordeling van uw bekering tot het christendom door de RVV in een ander daglicht te plaatsen. Indien een verzoeker om internationale bescherming geen overtuigende verklaringen kan afleggen over zijn bekering tast dat de geloofwaardigheid en oprechtheid van de bekering aan. De bekering dient derhalve ook aannemelijk te worden gemaakt met overtuigende verklaringen omtrent het proces van de bekering en de kennis van het nieuw gekozen geloof, wat u, gelet op bovenstaande vaststellingen, geenszins deed. Uit het loutere feit dat u een doopattest neerlegt kan dan ook niet afgeleid worden dat uw bekering tot het christendom ingegeven is door een oprechte religieuze overtuiging. Hetzelfde geldt voor de doopaktes die werden neergelegd door uw broer P. D. en uw moeder Z. T.. Ook de door uzelf, uw moeder en uw broer neergelegde certificaten waaruit blijkt dat jullie in 2020 en 2021 de cursussen 'Christian living level 1' en

'Christian living level 2' volgden, kunnen hieraan niets veranderen. Hier kan bovendien aan toegevoegd worden dat zowel jullie doopaktes als de certificaten van de door u, uw broer en uw moeder gevolgde Bijbelstudie ook door u tijdens de beroepsprocedure bij de RVV werden neergelegd en dat de RVV deze documenten dus meenam in haar beoordeling.

Ook de door jullie neergelegde steunbrieven van pastoor D. C. en de door jullie neergelegde foto's van het dooprutueel en de activiteiten van het Brussels Christian Center die jullie bijwoonden, kunnen om diezelfde reden geen ander licht werpen op de geloofwaardigheid van jullie bekering tot het christendom. Deze stukken maken immers niet aannemelijk dat uw bekering tot het christendom is ingegeven door een werkelijke, verinnerlijkte bekering.

U stelde verder ter staving van uw verzoek dat een weblog die u had aangemaakt en waarop u religieuze boodschappen postte (www(...).blogfa.com), door de Iraanse autoriteiten werd afgesloten. Ter staving van deze bewering legde u een screenshot van de bewuste webpagina neer, waaruit blijkt dat deze weblog werd afgesloten omwille van een van de drie volgende redenen: (i) bevel van juridische autoriteiten om de blog te blokkeren; (ii) overtreding van de regels voor het gebruik van de website; (iii) publicatie van immorele inhoud of inhoud die in strijd is met de wetten van het land. Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie COI Focus Iran. Blogfa van 18 juni 2021, cf administratief dossier) kan echter worden afgeleid dat deze mededeling wordt getoond indien de beheerders van het platform van Blogfa de pagina hebben geblokkeerd "om redenen van spam of schendingen van de privacyverklaring op Blogfa". Indien de beheerders de pagina blokkeren op vraag van de Iraanse autoriteiten, verschijnt een andere boodschap. Doordat de inhoud van deze weblog niet langer online te consulteren valt en doordat u geen enkel document neerlegt waaruit de inhoud van deze weblog zou kunnen blijken, maakt u het Commissariaat-generaal bovendien onmogelijk om in te schatten wat de inhoud van deze weblog was voor hij werd afgesloten. Uit het door u neergelegde document kan dan ook niet worden opgemaakt dat u daadwerkelijk in het vizier van de Iraanse autoriteiten zou zijn gekomen.

U legde daarnaast ook een e-mail neer waaruit zou moeten blijken dat uw vader M. M. D. door de Iraanse autoriteiten ondervraagd werd naar aanleiding van uw activiteiten in België. Het gaat hier echter louter om een kopie van een emailbericht, wat makkelijk digitaal te manipuleren valt. U toont op geen enkele manier aan dat de afzender van dit bericht, dat werd verstuurd vanop het emailadres 'm.m(...)@yahoo.com', daadwerkelijk uw vader is. Dit laatste is overigens weinig aannemelijk in het licht van uw eerdere bewering dat u sinds een jaar voor uw vertrek uit Iran geen contact meer met uw vader onderhoudt (Notities Persoonlijk Onderhoud P. D., d.d. 2 oktober 2020, p. 7). Bovendien stemt het in dit verband ook tot nadenken dat uw broer P. D., wanneer hem in het kader van zijn verzoek werd gevraagd of de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van zijn bekering, geen gewag maakte van het bestaan van deze ondervraging van uw vader door de Iraanse autoriteiten (Verklaring volgend verzoek, punt 19). Aan uw stelling dat uw vader in Iran ondervraagd werd door de autoriteiten, dient dan ook ernstig getwijfeld te worden. Uit het door u neergelegde document kan dan ook niet worden opgemaakt dat u daadwerkelijk in het vizier van de Iraanse autoriteiten zou zijn gekomen.

Voor zover uit de door u, uw broer en uw moeder neergelegde screenshots blijkt dat jullie zich als gedoopte christenen profileren op de Facebookpagina van het Brussels Christian Center, dient te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt dat de Iraanse autoriteiten over het algemeen weinig aandacht schenken aan wat (al dan niet bekeerde) personen die vanuit Europa terugkeren naar Iran hebben gezegd of gedaan in het buitenland en op het internet. Personen die terugkeren naar Iran, die aldaar geen christelijke activiteiten voeren, die geen risicoprofiel vertonen, die nog niet in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten en die door deze autoriteiten niet als bedreiging worden gezien, ondervinden doorgaans geen problemen bij een terugkeer naar Iran. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben, die reeds gekend staan en die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren. U maakt echter op geen enkel moment aannemelijk dat dit voor u, uw broer en uw moeder het geval zou zijn (cf. supra).

Hetzelfde geldt voor uw stelling dat u na het afsluiten van uw weblog door de Iraanse autoriteiten samen met uw broer P. D. een nieuwe weblog startte waarop u christelijke boodschappen post. Uit de documenten die uw broer P. D. neerlegde ter staving van zijn volgend verzoek, blijkt immers dat deze weblog voornamelijk religieuze boodschappen bevat (www.sedayebidari.blogfa.com). Gelet op het aperte, reeds door de RVV vastgestelde opportunistische karakter van uw bekering tot het christendom, maakt u niet aannemelijk dat u door deze weblog in concreto in de negatieve aandacht van de Iraanse autoriteiten zou komen te staan. Bijkomend onderzoek van het Commissariaat-generaal wees uit dat op deze blogpagina onder andere zaken in de Koran weerlegd worden en dat er gebeurtenissen gedeeld worden aangaande arrestaties van christenen in Iran. Andere zaken die aan bod komen zijn bekeerlingen, christelijke feestdagen, rapporten over christenen in Iran en de betekenis van bepaalde paragrafen in de Bijbel. Ondanks het feit dat het mogelijk is om onder elk blogbericht te reageren, werden onder geen enkel geopend blogbericht reacties van andere gebruikers of volgers teruggevonden. Het is bijgevolg niet

mogelijk om een zicht te krijgen op het aantal volgers van deze blog of hun nationaliteit. Bovendien blijkt uit ditzelfde onderzoek dat de weblog in kwestie reeds in 2015 werd aangemaakt, dat de begindatum van de blog vermoedelijk gemanipuleerd werd en dat verschillende berichten op deze blog sinds de oprichting ervan manueel verwijderd werden (cf. administratief dossier). Daarnaast bevat deze weblog geen enkele verwijzing naar de oprichters of de auteurs ervan. Meer zelfs, in een oudere, gearchiveerde versie van dezelfde weblog wordt verwezen naar het Telegramkanaal @sedayebidari, waarop door de gebruiker @mohammad-gh2017 verschillende boodschappen ter ondersteuning van het Iraanse regime en het islamitische geloof gepubliceerd werden (cf. administratief dossier). Er kan dus allerminst worden geconcludeerd dat de inhoud van de door u neergelegde blog in een negatief daglicht van de Iraanse autoriteiten zou komen te staan. De oprichter van het blogplatform Blogfa bevestigde overigens aan het Commissariaat-generaal dat het een gangbare praktijk is voor Iraanse gebruikers om op Blogfa een blog over te kopen en onder een andere naam te presenteren. Dit alles doet vermoeden dat u zowel uw eerste als uw tweede weblog louter aanmaakte met het oogmerk om de vluchtelingenstatus te kunnen verkrijgen (cf. administratief dossier). Gelet op de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw bekering en het klaarblijkelijk opportunistische karakter van uw activiteiten in België, op sociale media en op uw weblog, mag er redelijkerwijze worden verwacht dat u, voorafgaand aan een terugkeer naar Iran, de betreffende berichten verwijdert of laat verwijderen.

De door u neergelegde tekst met daarin de namen van Iraanse bloggers die werden gearresteerd en vermoord, is niet van die aard dat bovenstaande argumenten erdoor in een ander daglicht komen te staan. Dat de Iraanse autoriteiten sommige bloggers viseren, impliceert immers niet dat zij bij uw blog hetzelfde zullen doen. Zulks moet immers blijken uit geloofwaardige verklaringen en overtuigende documenten, quod non in casu (cf. supra). Eenzelfde opmerking geldt voor het door u neergelegde webartikel waarin sprake is van een poging van de Iraanse autoriteiten om de Iraanse politieke opposante Masih Alinejad te ontvoeren. Ook de twee door u neergelegde screenshots van artikels die zijn verschenen op Mohabat.tv hebben geen enkel verband met uw eigen problemen in Iran en kunnen de kans op kans dat u in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 dan ook niet aanzienlijk groter maken. Hetzelfde geldt voor het door u neergelegde artikel over Iran Freedom Idol.

Wat betreft het door u neergelegde uittreksel van het Nederlands Ambtsbericht over Iran, waaruit blijkt dat websites van etnische en religieuze minderheden en oppositiebewegingen in Iran worden gecontroleerd en geblokkeerd door de Iraanse autoriteiten en dat activiteiten van de diaspora door de Iraanse autoriteiten nauwlettend in de gaten gehouden worden, dient te worden opgemerkt dat dit bericht dateert van 24 december 2013 en dus allesbehalve actueel te noemen valt. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en die meer recent is dan de door u neergelegde informatie, blijkt immers dat het vooral personen zijn die al een verhoogd risicoprofiel hebben, die reeds gekend staan en die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren. U maakt echter op geen enkel moment aannemelijk dat dit voor u het geval zou zijn (cf. supra).

U stelde verder ook nog dat u recentelijk lid werd van de Iraanse politieke oppositiebeweging Nahade Mardomi. U voegde hieraan toe dat in deze groep iedereen ongeveer dezelfde ideologie heeft. Volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier, kan iedereen die dat wil zich online bij deze beweging aansluiten. De loutere vaststelling dat u zich online lid heeft gemaakt, impliceert dan ook allerminst dat u in de ogen van de Iraanse autoriteiten als politiek opposant gepercipieerd wordt. Dit geldt des te meer in het licht van de vaststelling dat noch uzelf, noch uw broer bij uw registratie jullie volledige namen gebruikten. Uit het door u neergelegde documenten blijkt immers dat jullie voor de registratie op de website van Nahade Mardomi gebruik maakten van de respectievelijke aliassen '(...)d1993' en '(...)d2001'. Op basis van deze door u aangereikte informatie kan dan ook bezwaarlijk geconcludeerd dat jullie het risico lopen om in de ogen van de Iraanse autoriteiten gezien te worden als politieke opposanten van het regime.

Wat betreft uw deelname aan een wedstrijd over politieke zangers en de zogeheten 'Fara Tahlavi', waarin volgens uw verklaringen wordt gezongen over politiek, dient te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen niet kan worden afgeleid om welke reden u hieruit een nood aan internationale bescherming meent te kunnen afleiden. U legt geen documenten neer waaruit de inhoud van uw liedjsteksten zou kunnen blijken. Evenmin legt u documenten neer waaruit het doel of de politieke ideologie van de door u aangehaalde zangwedstrijd zou kunnen blijken. Het zingen van politiek getinte liederen is op zich niet verboden in Iran en geeft derhalve ook geen aanleiding tot internationale bescherming.

Wat betreft de deelname van uzelf en uw broer P. aan een demonstratie ter hoogte van de Europese instellingen in Brussel ter nagedachtenis van de meer dan 500.000 slachtoffers van corona in Iran en uit protest tegen de rol die het Iraanse regime speelde in de bestrijding van deze pandemie, dient vastgesteld te worden dat jullie deelname aan deze betogingen in het licht van de bovenstaande vaststellingen een duidelijk opportunistisch karakter vertoont. Zo is de timing van jullie deelname aan deze betogingen op 29

januari 2022, 2 maanden nadat jullie jullie huidige verzoek om internationale bescherming ingediend hadden en slechts enkele dagen voor jullie verklaringen aflegden op de Dienst Vreemdelingenzaken – op zijn minst merkwaardig te noemen. Uit de door u en uw broer neergelegde documenten blijkt bovendien niet dat u of uw broer tijdens deze betoging een prominente rol zou opgenomen hebben. Jullie zijn immers louter te zien als deelnemer. Uit niets blijkt dat jullie met de pers gesproken zouden hebben of een toespraak zouden gehouden hebben. Meer zelfs, op de door u neergelegde foto's zijn noch uzelf, noch uw broer herkenbaar omdat jullie beider gezichten zich achter een plakkaat bevinden. Op de door uw broer neergelegde foto's zijn jullie evenmin herkenbaar omdat een mondk masker het grootste deel van jullie gelaat bedekt (cf. administratief dossier). Uit jullie verklaringen en de door jullie neergelegde documenten kan dan ook allerminst opgemaakt worden dat jullie zouden riskeren omwille van jullie deelname aan deze demonstraties in het vizier van de Iraanse autoriteiten terecht te komen.

Het door u neergelegde screenshot waaruit de wisselkoers van de Euro in shahrvir 1398 blijkt, is voor bovenstaande beslissing niet relevant. U legt bovendien niet uit wat u met dit document precies wilt aantonen. De door u neergelegde foto's van kerstkaartjes die u maakte voor een verplegingstehuis in België, zijn voor uw nood aan internationale bescherming evenmin relevant.

Ook de twee door u neergelegde foto's van de Griekse ambassade op Esfandiarij Boulevard in Teheran, waarop te zien is dat deze twee verdiepingen telt, zijn niet van die aard dat er een nood aan internationale bescherming uit zou kunnen afgeleid worden. Deze documenten werden overigens reeds neergelegd in de beroepsprocedure bij de RvV en dus ook meegenomen in de beoordeling van deze procedure.

Het door u neergelegde psychologisch attest is evenmin van die aard dat het uw kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroot. Het feit dat u in België bij een dokter in behandeling bent, wordt verder niet in vraag gesteld. Medische/psychische problemen houden echter op zich geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals vermeld in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de bepalingen vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Uw opmerking dat uw persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal heel slecht vertaald is geweest en dat er niet veel klopte van wat u daar gezegd had, kan bovenstaande beslissing niet in een ander daglicht plaatsen (Verklaring volgend verzoek, punt 23). Indien u problemen had met de vertaling van het persoonlijk onderhoud, had u immers alle kansen om dit na afloop van het persoonlijk onderhoud te laten weten aan het Commissariaat-generaal, wat u naliet. Tijdens de beroepsprocedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen haalde u bovendien slechts één vertaalfout aan, die overigens door de Raad werd meegenomen in haar beoordeling. Gezien u tegen deze beoordeling geen beroep indiende bij de Raad van State is deze definitief en restten u hierin geen verdere beroepsmogelijkheden meer (cf. supra).

Uw opmerking dat u in maart 2022 op de Universiteit van Gent begint met de studie informatica, is evenmin van die aard dat zij de kans dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming aanzienlijk vergroot (Verklaring volgend verzoek, punt 23). Het gaat hier immers om een motief dat op zich helemaal niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen enkel en alleen op grond van de vaststelling van de integratie in België. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico zijn voorgaande motieven niet relevant. Indien u uw studie aan een Belgische universiteit wenst op te werpen als element voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning moet u zich, volgens de in de Vreemdelingenwet voorziene procedure, wenden tot de bevoegde overheidsinstantie.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

In het kader van het volgend verzoek om internationale bescherming van uw broer P. D. (O.V. (...)) en uw moeder Z. T. (O.V. (...)) werd eveneens een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing genomen ten aanzien van eerste verzoekende partij luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Iraans staatsburger en afkomstig uit Shiraz (Iran). U bent een etnische Fars en woonde voor uw vertrek in Teheran (Iran).

U diende hier in België op 10 februari 2020 samen met uw twee zonen P. D. (O.V. (...)) en P. D. (O.V. (...)) een eerste verzoek om internationale bescherming in. In het kader van dit verzoek verklaarde u opgegroeid te zijn in een gelovig gezin maar enkel naar de moskee te zijn gegaan bij begrafenissen. Na uw huwelijk met M. M. D. in 1370 (1992), begon u kritisch te worden voor de islam. U werd onder druk gezet en moest uw echtgenoot gehoorzamen. U vond dat de islam een religie voor mannen was en dat die religie vrouwen niet respecteerde. U voedde uw zonen P. D. en P. D. op zoals u zelf werd opgevoed door uw ouders. Uw zoons waren geboren als moslim, maar door de verplichtingen van hun vader kregen ze stilletjes aan een hekel aan de islam. De zus van uw echtgenoot was streng gelovig en u had altijd problemen met haar. Ze bekritiseerde de manier waarop u uw hijab droeg en u moest doen wat ze u aanraade. Twee of drie jaar voor uw scheiding hertrouwde zij met A. K.. Hij werkte voor Ettela'at (inlichtingendienst) en bemoeide zich met de opvoeding van uw zonen. Hij verplichtte uw zonen het dagelijks gebed te doen, verbood hen een korte broek te dragen, verbood hen met hun nichten om te gaan en probeerde hen geloviger op te voeden. Op 28 bahman 1394 (17 februari 2016) scheidde u van uw echtgenoot. Uw zoons bleven bij u wonen en uw man verhuisde naar een ander adres in Teheran. Na de scheiding begon u telkens u elkaar zag te ruziën. Daarom heeft u alle contact met uw voormalige echtgenoot verbroken. Op 22 shahrivar 1398 (13 september 2019) werd u gebeld door uw zoon P.. Hij vroeg u alle documenten mee te nemen en het huis te verlaten. U deed zoals P. u had opgedragen en trok naar het huis van uw nicht L. M. in Teheran. Uw zonen P. en P. gingen schuilen in het huis van hun vriend A.. P. belde u diezelfde avond op de vaste telefoonlijn van uw nicht en legde uit dat hij en zijn broer een huiskerk bezochten in Iran en dat die huiskerk ontdekt was. U was bang omdat u wist dat bekering een grote zonde was. U besloot met de kinderen het land te verlaten. De echtgenoot van uw nicht, M. M., bood aan om u te helpen. Hij zocht een smokkelaar voor u die A. heette. U moest de smokkelaar 500 miljoen toman betalen om u alle drie in het Verenigd Koninkrijk af te zetten. U had 300 miljoen toman op de bank staan dankzij de bruidsschat na uw scheiding en leende de overige 200 miljoen van de echtgenoot van uw nicht. U gaf hem hiervoor goud en sieraden in onderpand ter waarde van ongeveer 50 miljoen toman. Ongeveer drie dagen nadat uw zoon u had gecontacteerd, op 25 shahrivar 1398 (16 september 2019), bracht de smokkelaar u naar een plek die op een huis leek. Er werden vingerafdrukken en een foto genomen. U moest enkel uw naam zeggen. Een paar dagen later liet de smokkelaar u weten dat het visum voor Griekenland klaar was en dat u enkel nog diende te wachten op de vlucht. Op 16 mehr 1398 (8 oktober 2019) zag u voor het eerst uw zoons terug in de luchthaven van Teheran. U vloog diezelfde dag samen met uw zoons van Iran naar Griekenland met uw eigen paspoort. Daar bent u een dag gebleven. Op 17 mehr (9 oktober 2019) bent u in België aangekomen. De smokkelaar nam uw Iraanse paspoort van u af nadat u aankwam in Brussel. Op 16 oktober 2019 werd u aangehouden terwijl u onderweg was naar Engeland. U was hierbij in het bezit van een vals paspoort met de naam M. V., dat u van de smokkelaar had gekregen. De smokkelaar beloofde u nieuwe paspoorten te bezorgen om naar Engeland te gaan. De smokkelaar kwam zijn afspraken niet na en beantwoordde zijn telefoon niet. U had geen geld meer in België en daarom besloot u om in België een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

In België ging u in februari 2020 voor het eerst naar het Christian Center in Brussel. U zag dat christenen vrolijk zijn, zingen en lachen in hun mis. U praatte met uw zoon over het christendom. U had een eigen bijbel en bestudeerde die door middel van zelfstudie. Wat voor u beslissend was om voor het christendom te kiezen, waren de rechten van de vrouwen en de gelijkheid tussen man en vrouw. In het christendom besteedt de man tijd aan zijn gezin omdat het gezin na God op de tweede plaats komt. U vond verder ook rust en vrede in het christendom. Door met God te praten kwam u in een betere mentale toestand terecht. Na uw eerste kerkbezoek was er een lockdown omwille van het coronavirus. Tijdens de lockdown volgde u de vieringen online. Op 4 april 2020 las broeder S. online het verlossingsgebed aan u voor. Die dag

heeft u uw hart aan Jezus Christus gegeven en werd u christen. Binnen het Christian Center volgde u een cursus Bijbelstudie op woensdag. Op vrijdag was er een gebedsavond en op zondag nam u deel aan de misviering. Dit gebeurde om de andere week online om iedereen een kans te geven de vieringen bij te wonen. Bij terugkeer naar Iran vreesde u in het kader van uw eerste verzoek om de doodstraf te krijgen omwille van uw bekering tot het christendom. U vreesde ook dat de familie van uw voormalige echtgenoot u naar het leven stond omwille van uw bekering naar het christendom.

Op 25 november 2020 nam het CGVS zowel voor uzelf als voor uw zonen P. en P. D. een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 26 december 2020 tekenden u en uw zonen tegen deze beslissing beroep aan. Jullie legden tijdens de beroepsprocedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) volgende bijkomende documenten neer: een document getiteld 'de beoordeling van een asielaanvraag' (CGVS, d.d. 12 mei 2015); een rapport getiteld 'Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber, d.d. 20 februari 2020); een rapport van Landinfo over Iran: Christian Converts and house churches – arrest and prosecutions (d.d. 29 november 2017); een rapport van het UK Home Office Country Policy Information Note Iran: Christians and Christian converts (d.d. februari 2020); een rapport van Open Doors World Watch List 2020; een rapport van USCIRF (United States Commission on International Religious Freedom, d.d. april 2020) ; een jaarrapport getiteld 'Violations against Christians in Iran' (d.d. januari 2020); de COI FOCUS 'Iran: de situatie van bekeerlingen tot het Christendom' (dd 16 april 2019); de COI FOCUS 'Iran: Behandeling van terugkeerders door hun nationale autoriteiten' (d.d. 30 maart 2020); een rapport van het Barnabas Fund getiteld 'Iran forces Christian converts from Islam to declare their faith to obtain ID cards' (d.d. 24 februari 2020); een rapport getiteld 'General Briefing' (d.d. mei 2020); een rapport van Iran Human Rights getiteld 'Stay of Execution for Three Protesters as Supreme Court Grants Retrial' (d.d. 6 december 2020); een foto van de Griekse ambassade in Iran; drie certificaten inzake de door uzelf, en uw beide zonen gevolgde Bijbelstudie niveau 1 in het Brussels Christian Center (d.d. 1 maart 2021); drie certificaten inzake de door uzelf en uw beide zonen gevolgde Bijbelstudie niveau 2 in het Brussels Christian Center (d.d. 18 juli 2021); drie doopcertificaten van uzelf, uw zoon P. en uw zoon P. (d.d. 8 mei 2021); vier foto's inzake het doopsel van uzelf en uw zonen; vier foto's inzake de deelname van uw zonen aan een betoging op 21 mei 2021. De RVV verwierp dit beroep op 18 oktober 2021.

Zonder België verlaten te hebben, dienden u en uw twee zonen op 8 november 2021 in België een tweede verzoek om internationale bescherming in. In uw huidige verzoek houdt u vast aan de verklaringen afgelegd in uw eerste verzoek. U stelt dat u niet kan terugkeren naar Iran omdat u zich bekeerd heeft tot het christendom. U stelt verder ook dat uw zonen P. en P. religieuze en politieke activiteiten hebben en via sociale media actief zijn tegen de Iraanse autoriteiten. Bij terugkeer naar Iran vreest u de doodstraf omwille van uw bekering tot het christendom.

Ter staving van uw tweede en huidig verzoek legt u de volgende documenten neer: een doopcertificaat waaruit blijkt dat u in het Brussels Christian Center gedoopt werd (d.d. 8 mei 2021); een psychologisch attest opgesteld door klinisch psycholoog K. V. P., waaruit blijkt dat bij u lijdt aan insomnia, vermoeidheid, geheugen- en concentratieproblemen, psychomotorische vertraging en sombere stemming. Aan de hand van de DSM-5 criteria werd bij u de diagnose van 'een ernstige depressie met angstige toestand' vastgesteld (d.d. 3 november 2021).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel was dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden dienden te worden aangenomen.

Tijdens het persoonlijk onderhoud bleek immers dat u last had van artrose aan uw nek (Notities Persoonlijk Onderhoud Z. T., dd. 28 september 2020, p. 17). Dit werd bevestigd door de verklaringen van uw zoon P. D. (NPO PrD, dd 02 oktober 2020, p. 12). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u gevraagd of u een bijkomende pauze nodig had. U antwoorde hierop negatief en zei dat het persoonlijk onderhoud gewoon kon verdergaan (NPO ZT, p. 17).

Wat betreft uw verklaring in behandeling te zijn omwille van een depressie (NPO ZT, p. 5 en 17) en het document dat uw zoon P. D. tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming neerlegde met betrekking tot uw mentale gezondheidstoestand en ter staving van het argument dat deze u zou verhinderen om uw motieven naar behoren uiteen te zetten (NPO PrD p. 12), werd besloten dat dit stuk niet van aard was om deze diagnose te onderbouwen. Het betrof immers louter een email waarin een Iraanse arts u een geneesmiddel voorschreef. De specifieke diagnose van uw gezondheidstoestand en de achterliggende redenen hiervoor kwamen in dit document niet aan bod. Bovendien bleek uit het persoonlijk onderhoud op geen enkel moment dat uw mentale gezondheidstoestand u zou verhinderen om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen.

Tijdens uw huidige, tweede verzoek legt u een bijkomend psychologisch attest neer, ondertekend door uw psycholoog K. V. P.. Dit door u neergelegde attest vertoont sterke gelijkenissen met een medisch attest dat reeds door u werd neergelegd tijdens de beroepsprocedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De Raad oordeelde dat uit voormeld attest in het geheel niet blijkt dat uw psychische problemen van zulke aard zouden zijn dat deze u ertoe zouden hebben verhinderd of zouden verhinderen om in het kader van uw verzoek om internationale bescherming gedegen verklaringen af te leggen. De Raad stelde hierbij vast dat uit dit attest geenszins kon worden afgeleid dat u zou kampen met dermate ernstige psychische problemen dat u niet bij machte mocht worden geacht om uw procedure internationale bescherming te doorlopen en in dit kader volwaardige verklaringen af te leggen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/4, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Er dient opgemerkt te worden dat u uw tweede verzoek tot internationale bescherming andermaal integraal steunt op de motieven die werden aangehaald door uw zoon, P. D.. In het kader van het door hem ingediende tweede en huidig verzoek tot internationale bescherming werd er een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) genomen. Deze luidt als volgt:

“ (...)”

Derhalve dient ook uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard te worden.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij bovenstaande beslissing in een ander daglicht kunnen plaatsen.

Het door u neergelegde doopattest werd hierboven reeds besproken.

Het door u neergelegde psychologisch attest is niet van die aard dat het uw kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroot. Dit document vertoont immers sterke gelijkenissen met het door u neergelegde document tijdens de beroepsprocedure van uw eerste verzoek om internationale bescherming en werd dus meegenomen door de Raad in haar beoordeling (cf. supra). De Raad merkte daarbij op dat de opsteller van deze attesten geen psychiater is, doch een psycholoog-psychotherapeut. In dit attest wordt volgens de Raad bovendien enkel op algemene en vage wijze aangegeven dat u zou kampen met een ernstige depressie met angstige toestand. Daarnaast worden hierin eenvoudigweg een aantal symptomen opgesomd waaronder geheugen- en concentratieproblemen. Daarbij blijkt dit attest louter te zijn gebaseerd op uw verklaringen en gedragingen tijdens uw gesprekken (vijf contacturen) met de psycholoog in kwestie. Nergens blijkt volgend de Raad uit het neergelegde attest dat deze verklaringen en gedragingen op dit vlak op hun waarachtigheid zouden zijn onderzocht en/of dat u werd onderworpen aan enig medisch of neuropsychologisch onderzoek. Bovendien wordt er volgens de Raad nergens in het betreffende stuk enige uitspraak gedaan over de (mogelijke) invloed die dit zou hebben gehad of zou hebben op uw vermogen om accurate en waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen over de kernelementen in uw verzoek om internationale bescherming. De Raad concludeerde dat dit attest daardoor niet aantoonde dat u in de absolute onmogelijkheid moet worden geacht coherente en consistente verklaringen af te leggen over de feitelijke omstandigheden van het voorgehouden asielaanvraag waarvan u beweert deze in persoon te hebben meegemaakt. Eenzelfde conclusie geldt voor het huidige door u neergelegde attest, dat door dezelfde psycholoogpsychotherapeut werd opgesteld en een gelijkaardige opsomming van symptomen bevat als het door u in het kader van uw beroepsprocedure bij de Raad neergelegde attest.

Het feit dat u in België bij een dokter in behandeling bent, wordt verder niet in vraag gesteld. Medische/psychische problemen houden echter op zich geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals vermeld in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de bepalingen vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugnijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Iraans staatsburger en afkomstig uit Teheran (Iran). U bent een etnische Fars.

U diende hier in België op 10 februari 2020 samen met uw moeder Z. T. (O.V. (...)) en uw broer P. D. (O.V. (...)) een eerste verzoek om internationale bescherming in. In het kader van dit verzoek verklaarde u geboren te zijn als moslim en door uw ouders ook in deze religie opgevoed te zijn. Niettemin ging u enkel met hen naar de moskee als er een dierbare was overleden. U was van kinds af aan getuige van de ruzies tussen uw ouders. De islam speelde daarin een belangrijke rol. Zo zette uw vader uw moeder tegen haar zin onder druk om een chador te dragen, te bidden en de moslimreligie te praktiseren. U stoorde zich aan het feit dat de islam vrouwen als een object beschouwt. Tussen uzelf en uw vader ontstond er onenigheid. Uw vader maande u aan te bidden en gaf u een preek als u weigerde, waardoor u afstand nam van uw religie. U leerde dat islam een ideologie is die geweld aanmoedigt en dat het ook altijd door middel van geweld is dat mensen moslim worden. U zag met uw eigen ogen dat geestelijken die beweerden het meest gelovig te zijn, de meest corrupte en hypocriete personen waren. Rond uw veertiende en vijftiende levensjaar besloot u dat u zich niet langer kon vinden in het moslimgeloof. Uw ouders scheidden van elkaar op 28 bahman 1394 (Perzische kalender, komt overeen met 17 februari 2016 volgens onze kalender), enkele maanden voor uw vijftiende verjaardag. Omdat een jongen vanaf zijn 15de als volwaardig moslim beschouwd wordt, begon uw vader vanaf die leeftijd meer te pushen om te praktiseren. U had gedurende enkele jaren geen enkele religie. In de maand esfand 1397 (februari-maart 2019) vertelde uw broer P. D. dat hij naar de huiskerk ging. Hij vertelde u wie Christus was, dat hij naar de aarde was gekomen om mensen te verlossen van de zonden die ze begaan hebben, dat hij dat deed uit compassie en dat hij stierf aan het kruis. Het feit dat iemand bereid was zoveel leed te verdragen om de volgende generaties te redden van de ondergang, sprak u aan. U voelde bewondering en was nieuwsgierig. U had het gevoel dat u een glimp van de waarheid had opgevangen. Diezelfde week ging u op vrijdag voor het eerst met uw broer P. mee naar de huiskerk. Omdat u zich moest voorbereiden op de toelatingsexamens van de universiteit, kon u in de daaropvolgende maanden slechts drie of vier keer de huiskerk bijwonen. Gedurende deze periode merkte u dat het studeren beter ging. Ook kregen zowel uw moeder als uw broer een onverwachte loonsopslag. Hierdoor merkte u dat God u bijstond en dat hij u had uitgekozen. Daardoor raakte u steeds meer overtuigd van uw nieuwe geloof. Op vrijdag 22 shahrivar 1398 (13 september 2019) nam een van de huiskerkleden, M. K., contact met u op. Hij had gezien dat een ander huiskerklid, A. H., in de boeien werd geslagen en afgevoerd. Uw broer P. belde uw moeder Z. T. en vertelde haar de documenten mee te nemen en het huis te verlaten. Zelf vluchtten u en uw broer naar het huis van uw vriend A. G.. De dag na het incident liet uw moeder weten dat ze iemand had gevonden die u het land uit kon helpen en dat u de dag nadien naar de ambassade moest gaan. Twee dagen na het incident, op 24 shahrivar 1398 (15 september 2019), poseerde u voor een pasfoto en gaf u vingerafdrukken om een Schengenvisum te bekomen. In de week voor uw vertrek uit Iran was uw geloof in het christendom veel feller dan toen uw broer er voor het eerst over vertelde. U maakte in deze week de omslag van nieuwsgierige naar gelovige. U verliet Iran op 8 oktober 2019 met uw eigen paspoort. Uw karte melli (nationale kaart) en shenasnameh (geboorteboekje) liet u achter in Iran. U vloog samen met uw broer en moeder via Turkije naar Griekenland, bleef daar een nacht en kwam met het vliegtuig in België aan op 9 oktober 2019. Op 16 oktober nam een smokkelaar uw Iraanse paspoorten van u af en bezorgde hij u een vals paspoort om naar Groot-Brittannië te vliegen. U werd onderschept in de luchthaven. Gedurende vijf maanden wachtte u op de smokkelaar om een nieuwe poging te wagen naar Groot-Brittannië te reizen. U bezocht tijdens deze periode geen kerk omdat u bezig was met uw poging om Groot-Brittannië te bereiken en omdat u bang was om in de problemen te raken als u zou aangesproken worden door de politie, omdat u geen identiteitspapieren bijhad. Toen u de smokkelaar niet langer kon bereiken, besloot u in België om internationale bescherming te verzoeken.

Twee weken nadat u uw eerste verzoek hier in België had ingediend, bezocht u voor het eerst het Christian Center in Brussel. U woonde wekelijks de misviering bij, ook wanneer deze online doorging omwille van de quarantainemaatregelen. Op 11 april 2020 kondigde u tijdens een online bijeenkomst aan dat u klaar was om het geloof te aanvaarden. Op die dag werd voor u ook het verlossingsgebed gelezen. In het Christian Center volgde u sinds september 2020 wekelijkse Bijbelstudie op woensdag ter voorbereiding

van uw doopsel. Op vrijdag werden er online getuigenissen afgelegd en psalmen gespeeld. Op zondag woonde u de online misviering bij. Een keer per maand woonde u de viering bij in de kerk zelf. Op 25 november 2020 nam het CGVS zowel voor uzelf als voor uw broer P. D. en uw moeder Z. T. een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 26 december 2020 tekenden u, uw broer en uw moeder tegen deze beslissing beroep aan. U legde tijdens uw beroepsprocedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) volgende bijkomende documenten neer: een document getiteld 'de beoordeling van een asielaanvraag' (CGVS, d.d. 12 mei 2015); een rapport getiteld 'Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber, d.d. 20 februari 2020); een rapport van Landinfo over Iran: Christian Converts and house churches – arrest and prosecutions (d.d. 29 november 2017); een rapport van het UK Home Office Country Policy Information Note Iran: Christians and Christian converts (d.d. februari 2020); een rapport van Open Doors World Watch List 2020; een rapport van USCIRF (United States Commission on International Religious Freedom, d.d. april 2020) ; een jaarrapport getiteld 'Violations against Christians in Iran' (d.d. januari 2020); de COI FOCUS 'Iran: de situatie van bekeerlingen tot het Christendom' (dd 16 april 2019); de COI FOCUS 'Iran: Behandeling van terugkeerders door hun nationale autoriteiten' (d.d. 30 maart 2020); een rapport van het Barnabas Fund getiteld 'Iran forces Christian converts from Islam to declare their faith to obtain ID cards' (d.d. 24 februari 2020); een rapport getiteld 'General Briefing' (d.d. mei 2020); een rapport van Iran Human Rights getiteld 'Stay of Execution for Three Protesters as Supreme Court Grants Retrial' (d.d. 6 december 2020); een foto van de Griekse ambassade in Iran; drie certificaten inzake de door uzelf, uw broer P. en uw moeder Z. gevolgde Bijbelstudie niveau 1 in het Brussels Christian Center (d.d. 1 maart 2021); drie certificaten inzake de door uzelf, uw broer P. en uw moeder Z. gevolgde Bijbelstudie niveau 2 in het Brussels Christian Center (d.d. 18 juli 2021); drie doopcertificaten van uzelf, uw broer P. en uw moeder Z. (d.d. 8 mei 2021); vier foto's inzake het doopsel van uzelf, uw moeder Z. en uw broer P.; vier foto's inzake de deelname van uzelf en uw broer P. aan een betoging op 21 mei 2021. De RVV verwierp dit beroep op 18 oktober 2021. Zonder België verlaten te hebben, dienden u, uw moeder en uw broer op 8 november 2021 in België een tweede verzoek om internationale bescherming in. In uw huidige verzoek houdt u vast aan de verklaringen afgelegd in uw eerste verzoek. U stelt dat u niet kan terugkeren naar Iran omdat u zich bekeerd heeft tot het christendom. U stelt dat u samen met uw broer P. een website aanmaakte waarop u propaganda verspreidde in verband met uw religie. Deze website werd afgesloten door de Iraanse autoriteiten omdat zij niet willen dat jullie propaganda zouden verspreiden. U richtte vervolgens samen met uw broer een blog op, waarop jullie praten over jullie religie en opmerkingen maken over de islam en over het beleid in Iran. Bij terugkeer naar Iran vreest u de doodstraf omwille van uw politieke en religieuze activiteiten op uw website en uw blog.

Ter staving van uw verzoek legt u de volgende documenten neer: een doopcertificaat waaruit blijkt dat u in het Brussels Christian Center gedoopt werd (d.d. 8 mei 2021); een certificaat waaruit blijkt dat u van februari 2021 tot juli 2021 de cursus 'Christian living level 2' volgde; een screenshot van de webblog 'sedayebidari.blogfa.com' die u samen met uw broer oprichtte; uw werkcontract bij de restaurantketen McDonalds, inclusief begeleidende brief (d.d. 15 oktober 2021); een aanbevelingsbrief van het Brussels Christian Center, ondertekend door priester D. C. (d.d. 28 november 2021); zes foto's van uzelf tijdens activiteiten in het Brussels Christian Center; zeven screenshots van de Facebookpagina van het Christian Center waarop u, uw broer P. en uw moeder Z. te zien zijn tijdens jullie doopceremonie en tijdens getuigenissen hierover; drie screenshots van de Facebookpagina van het Christian Center waarop u, uw broer en uw moeder te zien zijn tijdens het uitoefenen van christelijke activiteiten; drie screenshots van een YouTube-filmpje waarop u en uw broer P. te zien zijn tijdens een demonstratie ter hoogte van de Europese instellingen in Brussel ter nagedachtenis van de meer dan 500.000 slachtoffers van corona in Iran (d.d. 28 januari 2021).

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/4, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Er dient opgemerkt te worden dat u uw tweede verzoek tot internationale bescherming andermaal integraal steunt op de motieven die werden aangehaald door uw broer, P. D.. In het kader van het door hem ingediende tweede en huidig verzoek tot internationale bescherming werd er een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) genomen. Deze luidt als volgt:

“(…).”

Derhalve dient ook uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard te worden.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij bovenstaande beslissing in een ander daglicht kunnen plaatsen. Het door u neergelegde doopattest, het certificaat van de cursus ‘Christian Living’ die u volgde en de steunbrief van het Brussels Christian Center werden hierboven al besproken. Hetzelfde geldt voor de door u neergelegde foto’s van uw christelijke activiteiten in België. Ook de door u neergelegde screenshots van de Facebookpagina van het Brussels Christian Center werden hierboven reeds besproken, net als de weblog die u samen met uw broer oprichtte en de screenshots die u neerlegde van de door u en uw broer bijgewoonde manifestatie ter ondersteuning van de coronaslachtoffers in Iran. Uw werkcontract bij de restaurantketen McDonalds is voor deze beslissing niet relevant.

Uw opmerking dat uw persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal heel slecht vertaald is geweest en dat er niet veel klopte van wat u daar gezegd had, kan bovenstaande beslissing niet in een ander daglicht plaatsen (Verklaring volgend verzoek, punt 23). Indien u problemen had met de vertaling van het persoonlijk onderhoud, had u immers alle kansen om dit na afloop van het persoonlijk onderhoud te laten weten aan het Commissariaat-generaal, wat u naliet. Tijdens de beroepsprocedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen haalde u slechts één vertaalfout aan, die overigens door de Raad werd meegenomen in haar beoordeling. Gezien u tegen deze beoordeling geen beroep indiende bij de Raad van State is deze definitief en restten u hierin geen verdere beroepsmogelijkheden meer (cf. supra).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

2.1. Eerste verzoekende partij, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 276 918, is de moeder van tweede verzoekende partij, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 276 919 alsook de moeder van derde verzoekende partij, wiens beroep bij de Raad gekend is onder rolnummer 276 920. Verzoekende partijen beroepen zich op dezelfde vluchtmotieven en de bestreden beslissingen die ten aanzien van hen werden genomen, zijn gebaseerd op quasi dezelfde motieven. In hun verzoekschriften worden dezelfde middelen aangevoerd met een quasi identiek betoog. Gelet op het voorgaande moeten deze zaken, omwille van hun onderlinge verknochtheid en met het oog op een goede rechtsbedeling, worden samengevoegd.

2.2. Verwerende partij heeft middels nota's van 14 juli 2022 de Raad verzocht om voorliggende zaken te behandelen via een louter schriftelijke procedure.

Artikel 39/73-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), ingevoegd bij de wet

van 30 juli 2021 en in werking getreden op 10 december 2021, voorziet dat de louter schriftelijke procedure voortaan ook kan op verzoek van één van de partijen. Dit artikel luidt als volgt:

“§ 1.

Elke partij kan de Raad verzoeken om gebruik te maken van een louter schriftelijke procedure in, naar gelang van het geval, het verzoekschrift, de nota met opmerkingen, de kennisgeving dat zij geen synthesememorie wenst neer te leggen of de synthesememorie.

Bij toepassing van het eerste lid vermeldt het opschrift van het procedurestuk ook "verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure".

§ 2.

De griffie stelt de tegenpartij onverwijld op de hoogte van het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure op het zelfde ogenblik dat zij, al naar gelang het geval, een kopie overmaakt van het verzoekschrift, van de nota met opmerkingen, van de kennisgeving dat de verzoekende partij geen synthesememorie zal neerleggen of van de synthesememorie. Indien de tegenpartij binnen de vijftien dagen na de verzending door de griffie geen bezwaar maakt tegen het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure, wordt zij geacht hiermee in te stemmen. In dat geval onderzoekt de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter het beroep bij voorrang en doet hij uitspraak op grond van het administratieve dossier en de procedurestukken, tenzij hij het nodig acht de mondelinge opmerkingen van de partijen te horen, in welk geval artikel 39/74 wordt toegepast.

§ 3.

Wanneer de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter instemt met het verzoek tot het gebruik van een louter schriftelijke procedure, stelt hij de partijen hiervan in kennis en stelt hij, bij beschikking, de datum vast waarop de debatten worden gesloten. Deze datum ligt minstens acht dagen na de datum van verzending van de beschikking. Partijen kunnen tot op de dag van het sluiten van de debatten een pleitnota indienen.

Indien er een pleitnota wordt ingediend, brengt de griffie deze onverwijld ter kennis aan de tegenpartij. In dit geval wordt het arrest niet eerder gewezen dan acht dagen na de sluiting van de debatten.”

Verzoekende partijen hebben de Raad echter op 26 juli 2022 gemeld zich te verzetten tegen de behandeling van hun dossiers via een louter schriftelijke procedure.

Gelet op het bezwaar van verzoekende partijen wordt dan ook geen toepassing gemaakt van de procedure voorzien in artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet.

3. Over de gegrondheid van de beroepen

3.1. De verzoekschriften

Verzoekende partijen voeren de schending aan van artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM).

Verzoekende partijen menen te voldoen aan de definitie van het begrip ‘vluchteling’ zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag. Zij volharden in hun vrees vervolgd te worden door het regime door hun religieuze overtuiging en activiteiten op sociale media in België tegen het regime.

Wat betreft eerste verzoekende partij wordt aangevoerd dat verwerende partij heeft nagelaten om rekening te houden met haar fysieke en mentale problemen om haar het voordeel van de twijfel te verlenen. Er wordt inzake eerste verzoekende partij toegelicht dat zij in het land van herkomst kampte met mentale problemen en onder behandeling was en dat ze getraumatiseerd is. Hierbij wordt erop gewezen dat haar leven in gevaar is, dat er sprake is van het verlies van de sociale status in Iran en van gezichtsverlies voor de gezinsleden omdat bekering als een schandalige daad wordt gezien door de samenleving en dat zij in de negatieve aandacht is gekomen van het regime. In dit verband worden dan ook de motieven inzake de beoordeling van de medische stukken bekritiseerd en wordt aangevoerd dat verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de algemene mentale toestand van eerste verzoekende partij na haar trauma.

Inzake tweede en derde verzoekende partij wordt tevens betoogd dat verwerende partij heeft nagelaten om rekening te houden met de voorgelegde stukken en afgelegde verklaringen.

Vervolgens wordt in de verzoekschriften de oprechte bekering benadrukt hetgeen volgens verzoekende partijen blijkt uit de voortzetting van hun religieuze activiteiten in België. Wat tweede en derde verzoekende partij betreft wordt er ook op gewezen dat zij politieke activiteiten voeren tegen het regime op sociale media.

Verzoekende partijen vragen zich af waarom geen rekening werd gehouden met het voortgezette religieuze en politieke engagement in Europa, wetend dat het regime de activiteiten van Iraniërs in diaspora opvolgen. Zij wensen te verwijzen naar landeninformatie, waaronder het Ambtsbericht van de ministerie van buitenlandse zaken van Nederland van 24 december 2013, en menen dat ze bij terugkeer naar Iran meteen in de luchthaven zullen worden aangehouden.

Er wordt hierbij nog aangevoerd dat verwerende partij heeft nagelaten rekening te houden met de voorgelegde doopcertificaten waarbij wordt aangestipt dat de doopceremonie op de website van het Christian Center staat zodat het zeer naïef is om te geloven dat het regime niet op regelmatige basis de website van dergelijke organisaties in het oog houdt. Verzoekende partijen benadrukken dat het regime op de hoogte is van deze doopceremonie en stellen dat het gezin risico loopt om opgehangen te worden mochten ze terugkeren naar Iran.

In de verzoekschriften wordt verder aangehaald dat iedere bekering uniek is en dat verwerende partij niet eeuwig de oprechtheid van een bekering in twijfel mag trekken.

Er wordt aangehaald dat in 2015 en 2016 meerdere Iraniërs werden erkend als vluchteling en de bekeringen als oprecht werden beoordeeld. Verzoekende partijen menen dat zoveel mogelijk negatieve beslissingen nemen het huidig beleid is.

Specifiek stellen verzoekende partijen dat er geen rekening werd gehouden met de steunbrief van D. C, de pastoor. Ze betogen dat het verwijzen naar een eerder arrest van de Raad in deze dossiers geen correct argument is en stellen dat verwerende partij zelfs na een negatief arrest van de Raad in talloze dossiers de personen bij het volgend verzoek om internationale bescherming heeft erkend als vluchteling. Een pastoor is volgens verzoekende partijen beter geplaatst om de oprechtheid van een bekering te beoordelen.

Wat betreft de politieke activiteiten van de broers, namelijk tweede en derde verzoekende partij, wordt als volgt betoogd:

“Verzoekers webpagina is afgesloten door het regime. Verweerster stelt dat uit hun informatie blijkt dat dit door de beheerder van het platform Blogfa de pagina geblokkeerd hebben.

Het feit dat het geblokkeerd is zegt veel over de situatie. Dit is een indicatie dat op deze webpagina activiteiten werden gevoerd die aandachttrekkend waren.

Deze webpagina ging over het Christendom en Islam.

Deze weblog staat onder verzoekers naam en verzoeker wist niet dat hij dat de Iraanse overheid deze zal sluiten, anders zou ik een backup gemaakt hebben.

Verzoeker meent dat er geen twijfel is dat het regime in Iran achter deze daad zit.

Verweerster stelt dat bij de blokkering door het regime een andere boodschap verschijnt.

Welke is niet vermeld in de bestreden beslissing.

Verweerster stelt dat ze de inhoud van deze webpagina niet kan raadplegen en uit de voorgelegde documenten door verzoeker niet kan worden opgemaakt dat verzoeker daadwerkelijk in het vizier van het Iraanse autoriteiten zou zijn gekomen.

Verzoeker meent dat verweerster neemt een beslissing over vrees voor vervolging op basis van vermoedens.

Hoe weet ze dat het regime niet op de hoogte is van deze activiteiten. Verzoekers menen dat ze een begin van bewijs voorgelegd hebben over hun politieke activiteiten en in dit geval het voordeel van twijfel ruim gerechtvaardigd is.

Wat betreft de mail van vader:

Verzoeker geven de toestemming aan verweerster om aan yahoo informatie te vragen over dit e - mailadres.

Wie ze gemaakt heeft en of ze vanuit Iran gestuurd is.

Deze zaken is voor verweerster gemakkelijk verifieerbaar.

Verzoeker meent dat 'IRAN FREEDOM IDEAL' is een volks organisatie (nehade mardome).

Deze organisatie gaat mensen niet zomaar lid van maken.

Verzoekers waren eerst uitvoerig gescreend geweest door deze organisatie. Verzoekers foto's werden gevraagd en verzoekers werden geïnterviewd door deze organisaties.

Deze organisatie heeft recent ook foto's gepubliceerd van de Iraniërs die verdacht weren voor de spionage voor het regime in Iran.

Verzoekers menen dat hun foto's op deze 'nehade mardome' staat. Identificatie kan ook gemakkelijk door de foto's gebeuren.

Hieronder vindt u de link.

<https://www.nahademardomi.com/tni2020/MemberRelations>
 Verzoekers hebben een code SOS - niet iedereen heeft deze code.
 Verzoeker en zijn broer werken samen met deze organisatie, ze maken video en nieuws.
 Verzoekers zijn zeer actief hiermee bezig.
 De brief van 26.05.2022 is een duidelijk bewijs van dat hun leven in Iran in gevaar is door hun politiek activiteiten, (stuk 3 en 4 de brieven)
 Verzoeker meent dat verweerster geen rekening gehouden heeft met het feit dat hij en zijn broer een nieuwe webpagina geopend hebben.
 Het is glashelder de Iraanse overheid deze webpagina's volgt.
 Verweerster stelt dat verzoekers niet aangetoond hebben dat het regime op de hoogte zijn van deze webpagina.
 Verzoeker meent dat het regime geen melding stuurt naar de beheerder van een webpagina om te stellen dat ze op de hoogte zijn van het bestaan van deze webpagina.
 Verzoeker meent nogmaals dat het voordeel van twijfel ruim gerechtvaardigd is in dit geval.
 Verzoekers hebben deelgenomen in 'IRAN FREEDOM IDEAL'.
 Verzoeker en zijn broer hebben toen al deelgenomen in een competitie.
 Deze groep staat in de zwarte lijst van IRAN!
 Verweerster stelt dat er geen tekst voorgelegd is om de inhoud van deze liedje te na te gaan.
 Verzoeker heeft een lidje gezongen in een zangwedstijd tegen de religieuze leider.
 Hieronder het lidje van de broer. De vertaling zal later toegevoegd worden.
https://www.voutube.com/watch?v=DFDxPLC_Dk
 Waar broers de organisator bedankt voor deze initiatief - wedstrijd politieke lidjes.
https://www.instaaram.com/tv/CbVUW2LFw4m/?utm_source=iq web copy link
 Brief van (mevrouw Farah van de koninklijk familie) gericht aan de organisator
https://www.instagram.eom/p/CZe-GKmlw1 M/?utm_source=iq_web_copy Jink
 Deze brief op isntagram
https://www.instaqram.com/tv/CZe99Vbhc_q/7utm_source=iq_web_copy_link
 Verzoeker en zijn broer hebben ook deelgenomen in een protest ter hoogte van de Europese instellingen in Brussel tegen het regime in Iran waarin uiteengezet wordt dat de Iraanse overheid over de cijfers van covid 1 9 liegen.
 Het ging 500.000 mensen en verzoekers hebben deelgenomen tegen overheid.
 Verweerster stelt dat deze deelname opportunistisch karakter heeft omdat de timing van deze deelname op zijn minst merkwaardig te noemen.
 Verzoekers menen dat ze zelf niet deze demonstratie georganiseerd hebben. Het feit dat dit 2 maanden later na het indienen van hun asielaanvraag plaatsvindt is een toeval.
 Mocht deze demonstratie voor de asielaanvraag plaatsgevonden hebben, zou dan verweerster gezegd hebben dat ze in deze demonstratie deelgenomen hebben om dit in de toekomst in hun asielprocedure te gebruiken.
 Verweerster stelt dat verzoeker ook niet herkenbaar waren door het dragen van mondkmasker.
 Verzoeker menen dat het dragen van mondkmasker geen belemmering vormt voor de identificatie van een persoon.
 De Iraanse spionnen zijn aanwezig en ze nemen altijd opname in deze betogingen, zowel voor, tijdens en na de demonstratie."

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, wijzen verzoekende partijen erop dat verwerende partij heeft nagelaten om te motiveren waarom zij geen subsidiaire beschermingsstatus heeft toegekend. Hierbij wensen verzoekende partijen te verwijzen naar § 39 van het Elgafaji-arrest over de 'sliding scale': "Hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming". Verzoekende partijen stellen dat zij deze persoonlijke omstandigheden voldoende aannemelijk hebben gemaakt door hun profiel.

3.2. Stukken

3.2.1. Ter staving van de verzoekschriften worden volgende stukken toegevoegd:

- Een brief van 26 mei 2022 van The New Iran inzake het lidmaatschap van tweede verzoekende partij;
- Een brief van 26 mei 2022 van The New Iran inzake het lidmaatschap van derde verzoekende partij.

3.2.2. Aan de nota's van verwerende partij van 14 juli 2022 worden volgende stukken toegevoegd:

- printscreens ter staving dat de links in de verzoekschriften betreffende de liedjes niet werken;

- printscreens aangaande het proces om lid te worden bij de Iraanse politieke oppositiebeweging Nahade Mardomi.

3.2.3. Bij aanvullende nota van 22 september 2022 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet brengen verzoekende partijen aan de Raad een aanvullende nota bij waaraan het volgende wordt toegevoegd:

- een weblink met een speech van een parlamentslid in België (“stuk” 1);
- een weblink met een nieuwsvideo inzake de aanhouding van “Aban’s mothers” (“stuk” 2);
- een weblink naar een YouTube video inzake de aanhouding van “Aban’s mothers” (“stuk” 3);
- twee weblinks naar Instagram posten en twee weblinks naar YouTube video’s van de tweede en derde verzoekende partij wat betreft hun steun van de leden van de “Nahademardomi organization the mothers of Aban” (“stukken” 4, 5, 6, 7);
- een weblink naar het twitterprofiel van derde verzoekende partij en een post op dit profiel inzake een betoging in Brussel op 3 september (“stukken” 8 en 9);
- een weblink naar een Twitter post en een weblink naar een Instagram post inzake Manoto Tv betreffende de betoging van 3 september (“stukken” 10 en 11);
- een weblink naar een Twitter post en een weblink naar een Instagram post van Radiofardo news (“stukken” 12 en 13);
- een weblink naar een Twitter post inzake “imprisonment Admin of the return of the king” (“stuk” 14);
- drie weblinks naar artikelen van de bbc inzake “arrest and detention of political singers” (“stukken” 15, 16 en 17);
- een weblink inzake “laws and crimes of music and political activities” (“stuk” 18);
- een weblink inzake “member of Nahademardomi” (“stuk” 19).

3.3. Beoordeling

3.3.1. Voorafgaand

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop een bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.3.2. Waar de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissingen moeten steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen worden genomen.

3.3.3. Wat betreft de bijzondere procedurele noden, kan vooreerst worden vastgesteld dat inzake tweede en derde verzoekende partij deze motieven in de bestreden beslissingen niet aangevochten noch betwist worden.

Wat eerste verzoekende partij betreft wordt op het volgende gewezen.

In de bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij wordt hieromtrent met reden als volgt overwogen:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel was dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden dienden te worden aangenomen.

Tijdens het persoonlijk onderhoud bleek immers dat u last had van artrose aan uw nek (Notities Persoonlijk Onderhoud Z. T., dd. 28 september 2020, p. 17). Dit werd bevestigd door de verklaringen van uw zoon P. D. (NPO PrD, dd. 02 oktober 2020, p. 12). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u gevraagd of u een bijkomende pauze nodig had. U antwoorde hierop negatief en zei dat het persoonlijk onderhoud gewoon kon verdergaan (NPO ZT, p. 17).

Wat betreft uw verklaring in behandeling te zijn omwille van een depressie (NPO ZT, p. 5 en 17) en het document dat uw zoon P. D. tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming neerlegde met betrekking tot uw mentale gezondheidstoestand en ter staving van het argument dat deze u zou verhinderen om uw motieven naar behoren uiteen te zetten (NPO PrD p. 12), werd besloten dat dit stuk niet van aard was om deze diagnose te onderbouwen. Het betrof immers louter een email waarin een Iraanse arts u een geneesmiddel voorschreef. De specifieke diagnose van uw gezondheidstoestand en de achterliggende redenen hiervoor kwamen in dit document niet aan bod. Bovendien bleek uit het persoonlijk onderhoud op geen enkel moment dat uw mentale gezondheidstoestand u zou verhinderen om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen.

Tijdens uw huidige, tweede verzoek legt u een bijkomend psychologisch attest neer, ondertekend door uw psycholoog K. V. P.. Dit door u neergelegde attest vertoont sterke gelijkenissen met een medisch attest dat reeds door u werd neergelegd tijdens de beroepsprocedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De Raad oordeelde dat uit voormeld attest in het geheel niet blijkt dat uw psychische problemen van zulke aard zouden zijn dat deze u ertoe zouden hebben verhinderd of zouden verhinderen om in het kader van uw verzoek om internationale bescherming gedegen verklaringen af te leggen. De Raad stelde hierbij vast dat uit dit attest geenszins kon worden afgeleid dat u zou kampen met dermate ernstige psychische problemen dat u niet bij machte mocht worden geacht om uw procedure internationale bescherming te doorlopen en in dit kader volwaardige verklaringen af te leggen.”

Gelet op voorgaande omstandige motieven en het gegeven dat er in hoofde van eerste verzoekende partij bepaalde bijzondere procedurele noden dienden aangenomen te worden en haar steunmaatregelen werden verleend kan eerste verzoekende partij niet dienstig voorhouden dat verwerende partij heeft nagelaten om rekening te houden met haar fysieke en mentale problemen. Door haar mentale problemen en trauma te benadrukken kan zij geen afbreuk doen aan de concrete beoordeling van haar medische problemen en de voorgelegde medische stukken. Eerste verzoekende partij slaagt er niet in voorgaande motieven, die steun vinden in haar administratief dossier, te weerleggen.

3.3.4. De bestreden beslissingen steunen op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet dat bepaalt als volgt:

“§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er bijgevolg nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoekende partijen om internationale bescherming in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer een verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijk inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming -oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asielerzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming-, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

3.3.5. Onderzoek van de nieuwe elementen

3.3.5.1. Verzoekende partijen volharden in hun volgend verzoek om internationale bescherming in hun vervolgingsvrees wegens hun bekering tot het christendom. Ze stellen ondertussen gedoopt te zijn en benadrukken hun religieuze activiteiten in België. Er wordt tevens gewezen op de religieuze en politieke activiteiten van tweede en derde verzoekende partij op sociale media en aangestipt dat zij een weblog aanmaakten over het christendom die zou zijn afgesloten door de Iraanse autoriteiten.

Derde verzoekende partij heeft nog toegelicht dat hij kennis maakte met een nieuwe politieke groep en aangegeven dat hij samen met zijn broer deelnam aan een wedstrijd over politieke zangers. Zijn vader zou hem verder verteld hebben dat de Iraanse autoriteiten hem hebben ondervraagd over hun activiteiten in België.

Ter staving van hun huidig verzoek hebben verzoekende partijen volgende documenten bijgebracht:

doopcificaten van 8 mei 2021; een psychologisch attest inzake eerste verzoekende partij van 3 november 2021; een certificaat waaruit blijkt dat tweede verzoekende partij van februari 2021 tot juli 2021 de cursus 'Christian living level 2' volgde; een screenshot van de weblog 'sedayebidari.blogfa.com' die tweede en derde verzoekende partij samen oprichtten; werkcontract van tweede verzoekende partij, inclusief begeleidende brief van 5 oktober 2021; aanbevelingsbrieven van het Brussels Christian Center, ondertekend door priester D. C. van 28 november 2021; zes foto's van tweede verzoekende partij tijdens activiteiten in het Brussels Christian Center; zeven foto's van derde verzoekende partij, diens broer en moeder tijdens activiteiten in het Brussels Christian Center; zeven screenshots neergelegd door tweede verzoekende partij van de Facebookpagina van het Christian Center waarop hij, zijn broer en moeder te zien zijn tijdens hun doopceremonie en tijdens getuigenissen hierover; nog eens drie screenshots neergelegd door tweede verzoekende partij van de Facebookpagina van het Christian Center waarop verzoekende partijen te zien zijn tijdens het uitoefenen van christelijke activiteiten; verder drie screenshots neergelegd door tweede verzoekende partij van een YouTube-filmpje waarop hij en zijn broer te zien zijn tijdens een demonstratie in Brussel op 28 januari 2021; vijf screenshots neergelegd door derde verzoekende partij van de Facebookpagina van het Christian Center waarop verzoekende partijen te zien zijn tijdens hun doopceremonie; zeven screenshots neergelegd door derde verzoekende partij van de Facebookpagina van het Christian Center waarop verzoekende partijen te zien zijn tijdens het uitoefenen van christelijke activiteiten; een screenshot waaruit de wisselkoers van de Euro in shahrvir 1398 blijkt; twee foto's van de Griekse ambassade in Teheran; een email verstuurd naar derde verzoekende partij door 'm.m(...)@yahoo.com' van 16 januari 2022; een screenshot van de weblog '(...)blogfa.com'; een screenshot van de website van de oppositiebeweging 'Nahade Mardomi'; een tekst met namen van Iraanse bloggers die werden gearresteerd en vermoord; een webartikel over de poging van de Iraanse autoriteiten om de Iraanse politieke opposante Masih Alinejad te ontvoeren van 19 juli 2021; twee screenshots van artikels die zijn verschenen op Mohabat.tv; een artikel over Iran Freedom Idol; een uittreksel van het Nederlands Ambtsbericht over Iran van 24 december 2013); twee screenshots van een YouTube-filmpje waarop tweede en derde verzoekende partij te zien zijn tijdens een demonstratie in Brussel; een screenshot van een webartikel over deze demonstratie in Brussel; twee foto's van kerstkaartjes die derde verzoekende partij maakte voor een verplegingstehuis in België; een medisch attest van een klinisch psycholoog inzake derde verzoekende partij.

De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partijen voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komen.

3.3.5.2. In de bestreden beslissingen wordt op uitgebreide en omstandige wijze gemotiveerd dat het volgend verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen niet-ontvankelijk moet worden verklaard omdat zij geen nieuwe elementen of feiten aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komen en dat het Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen beschikt.

3.3.5.3. Na lezing van de administratieve dossiers besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekende partijen geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen.

De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in voorliggende verzoekschriften geen overtuigende argumenten bijbrengen die het geheel van motieven - die pertinent en draagkrachtig zijn, die steun vinden in de administratieve dossiers en op grond waarvan terecht wordt besloten dat zij geen nieuwe elementen of feiten hebben aangebracht - kunnen weerleggen of ontcrachten. Het komt verzoekende partijen toe om voormelde motieven van de bestreden beslissingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij zoals hierna zal blijken echter in gebreke blijven.

3.3.5.4. Met betrekking tot de verklaringen van verzoekende partijen aangaande hun vervolgingsvrees wegens hun bekering tot het christendom merkt de Raad op dat verzoekende partijen dit element reeds hebben aangebracht in het kader van hun eerste verzoek om internationale bescherming hetgeen reeds eerder door de commissaris-generaal en de Raad werd beoordeeld. Zo wordt in de bestreden beslissingen op goede gronden het volgende opgemerkt:

"In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek om internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de

subsidiare beschermingsstatus omdat u er niet in slaagde om uw bekering tot het christendom aannemelijk te maken. Het CGVS hechtte evenmin geloof aan de door u aangehaalde bedreigingen door uw familieleden aangezien deze bedreigingen volgens uw verklaringen rechtstreeks gelinkt waren aan uw bekering tot het christendom, waaraan door het CGVS geen geloof gehecht werd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigd. U diende tegen het arrest van de RVV geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u in het onderhavige verzoek opnieuw verwijst naar asielmotieven die u in het verleden reeds hebt uiteengezet, met name uw vrees om omwille van uw bekering van het christendom vermoord gearresteerd en vermoord te worden door de Iraanse autoriteiten (Verklaring volgend verzoek, d.d. 4 februari 2022, punt 16, punt 17 en punt 19). Deze elementen zijn in uw vorige verzoek reeds uitgebreid besproken en de ongeloofwaardigheid ervan werd bevestigd door het arrest van de RVV. U haalde geen nieuwe elementen aan die de in vorige beslissingen aangehaalde argumenten kunnen ondermijnen.”

In tegenstelling tot wat verzoekende partijen voorhouden wordt in de bestreden beslissingen ook uitdrukkelijk rekening gehouden met de neergelegde doopcertificaten:

“Het door u neergelegde doopattest volstaat allerminst om de inhoudelijke beoordeling van uw bekering tot het christendom door de RVV in een ander daglicht te plaatsen. Indien een verzoeker om internationale bescherming geen overtuigende verklaringen kan afleggen over zijn bekering tast dat de geloofwaardigheid en oprechtheid van de bekering aan. De bekering dient derhalve ook aannemelijk te worden gemaakt met overtuigende verklaringen omtrent het proces van de bekering en de kennis van het nieuw gekozen geloof, wat u, gelet op bovenstaande vaststellingen, geenszins deed. Uit het loutere feit dat u een doopattest neerlegt kan dan ook niet afgeleid worden dat uw bekering tot het christendom ingegeven is door een oprechte religieuze overtuiging. Hetzelfde geldt voor de doopaktes die werden neergelegd door uw broer P. D. en uw moeder Z. T.. Ook de door uzelf, uw moeder en uw broer neergelegde certificaten waaruit blijkt dat jullie in 2020 en 2021 de cursussen ‘Christian living level 1’ en ‘Christian living level 2’ volgden, kunnen hieraan niets veranderen. Hier kan bovendien aan toegevoegd worden dat zowel jullie doopaktes als de certificaten van de door u, uw broer en uw moeder gevolgde Bijbelstudie ook door u tijdens de beroepsprocedure bij de RVV werden neergelegd en dat de RVV deze documenten dus meenam in haar beoordeling.”

Met betrekking tot de reeds aangehaalde en beoordeelde elementen kan het volstaan te verwijzen naar de eerdere beslissingen van het CGVS en het arrest nr. 262 369 van de Raad van 18 oktober 2021.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van de huidige volgende verzoeken om internationale bescherming, de beslissingen met betrekking tot de vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad bemerkt dat eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in een beslissing met betrekking tot een eerder verzoek werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoekende partijen voor internationale bescherming in aanmerking komen. In deze zin kunnen verzoekende partijen dan ook geenszins gevolgd worden in het betoog dat het verwijzen naar een eerder arrest van de Raad dat op hen betrekking heeft geen correct argument zou zijn.

Hoewel dit echter niet wegneemt dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd, moet in casu het volgende aangestipt worden. Verzoekende partijen blijven in het kader van hun huidig volgend verzoek onder meer vasthouden aan hun bekering zoals uiteengezet in hun eerste verzoek om internationale bescherming en reiken thans verder elementen aan die een voortzetting vormen van een relaas dat ongeloofwaardig werd bevonden en waaruit geen nood aan

internationale bescherming is gebleken. Dat verzoekende partijen voornamelijk verder borduren op ditzelfde relaas, voegt niets nieuws of wezenlijks toe aan hun dossier.

Inzake de thans neergelegde steunbrieven van pastoor D.C. en de neergelegde foto's van het doopritueel en de activiteiten van het Brussels Christian Center die verzoekende partijen bijwoonden, wordt gesteld dat deze geen ander licht kunnen werpen op de geloofwaardigheid van hun bekering tot het christendom. De Raad treedt het oordeel bij dat deze stukken immers niet aannemelijk maken dat de bekering tot het christendom van verzoekende partijen is ingegeven door een werkelijke, verinnerlijkte bekering. In tegenstelling tot wat verzoekende partijen betogen is in voorliggende zaken wel degelijk rekening gehouden met voormelde steunbrieven. De Raad beklemtoont hierbij dat het gegeven dat verzoekende partijen inmiddels gedoopt zijn en nog steeds actief zijn binnen de christelijke gemeenschap zoals ook wordt geattesteerd door een pastoor, in casu geen uitsluitel biedt over de vraag of dit is ingegeven vanuit een oprecht en diepgeworteld religieus engagement, te meer gelet op de vaststellingen in het arrest nr. 262 369 van 18 oktober 2021.

Wat betreft de religieuze activiteiten op sociale media wordt in de bestreden beslissingen voorts met reden als volgt gemotiveerd:

“U stelde verder ter staving van uw verzoek dat een weblog die u had aangemaakt en waarop u religieuze boodschappen postte (www(...).blogfa.com), door de Iraanse autoriteiten werd afgesloten. Ter staving van deze bewering legde u een screenshot van de bewuste webpagina neer, waaruit blijkt dat deze weblog werd afgesloten omwille van een van de drie volgende redenen: (i) bevel van juridische autoriteiten om de blog te blokkeren; (ii) overtreding van de regels voor het gebruik van de website; (iii) publicatie van immorele inhoud of inhoud die in strijd is met de wetten van het land. Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie COI Focus Iran. Blogfa van 18 juni 2021, cf administratief dossier) kan echter worden afgeleid dat deze mededeling wordt getoond indien de beheerders van het platform van Blogfa de pagina hebben geblokkeerd “om redenen van spam of schendingen van de privacyverklaring op Blogfa”. Indien de beheerders de pagina blokkeren op vraag van de Iraanse autoriteiten, verschijnt een andere boodschap. Doordat de inhoud van deze weblog niet langer online te consulteren valt en doordat u geen enkel document neerlegt waaruit de inhoud van deze weblog zou kunnen blijken, maakt u het Commissariaat-generaal bovendien onmogelijk om in te schatten wat de inhoud van deze weblog was voor hij werd afgesloten. Uit het door u neergelegde document kan dan ook niet worden opgemaakt dat u daadwerkelijk in het vizier van de Iraanse autoriteiten zou zijn gekomen.”

En:

(...)Voor zover uit de door u, uw broer en uw moeder neergelegde screenshots blijkt dat jullie zich als gedoopte christenen profileren op de Facebookpagina van het Brussels Christian Center, dient te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt dat de Iraanse autoriteiten over het algemeen weinig aandacht schenken aan wat (al dan niet bekeerde) personen die vanuit Europa terugkeren naar Iran hebben gezegd of gedaan in het buitenland en op het internet. Personen die terugkeren naar Iran, die aldaar geen christelijke activiteiten voeren, die geen risicoprofiel vertonen, die nog niet in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten en die door deze autoriteiten niet als bedreiging worden gezien, ondervinden doorgaans geen problemen bij een terugkeer naar Iran. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben, die reeds gekend staan en die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren. U maakt echter op geen enkel moment aannemelijk dat dit voor u, uw broer en uw moeder het geval zou zijn (cf. supra).

Hetzelfde geldt voor uw stelling dat u na het afsluiten van uw weblog door de Iraanse autoriteiten samen met uw broer P. D. een nieuwe weblog startte waarop u christelijke boodschappen post. Uit de documenten die uw broer P. D. neerlegde ter staving van zijn volgend verzoek, blijkt immers dat deze weblog voornamelijk religieuze boodschappen bevat (www.sedayebidari.blogfa.com). Gelet op het aperte, reeds door de RvV vastgestelde opportunistische karakter van uw bekering tot het christendom, maakt u niet aannemelijk dat u door deze weblog in concreto in de negatieve aandacht van de Iraanse autoriteiten zou komen te staan. Bijkomend onderzoek van het Commissariaat-generaal wees uit dat op deze blogpagina onder andere zaken in de Koran weerlegd worden en dat er gebeurtenissen gedeeld worden aangaande arrestaties van christenen in Iran. Andere zaken die aan bod komen zijn bekeerlingen, christelijke feestdagen, rapporten over christenen in Iran en de betekenis van bepaalde paragrafen in de Bijbel. Ondanks het feit dat het mogelijk is om onder elk blogbericht te reageren, werden onder geen enkel geopend blogbericht reacties van andere gebruikers of volgers teruggevonden. Het is bijgevolg niet mogelijk om een zicht te krijgen op het aantal volgers van deze blog of hun nationaliteit. Bovendien blijkt uit ditzelfde onderzoek dat de weblog in kwestie reeds in 2015 werd aangemaakt, dat de begindatum van de blog vermoedelijk gemanipuleerd werd en dat verschillende berichten op deze blog sinds de oprichting ervan manueel verwijderd werden (cf. administratief dossier). Daarnaast bevat deze weblog

geen enkele verwijzing naar de oprichters of de auteurs ervan. Meer zelfs, in een oudere, gearchiveerde versie van dezelfde weblog wordt verwezen naar het Telegramkanaal @sedayebidari, waarop door de gebruiker @mohammad-gh2017 verschillende boodschappen ter ondersteuning van het Iraanse regime en het islamitische geloof gepubliceerd werden (cf. administratief dossier). Er kan dus allerminst worden geconcludeerd dat de inhoud van de door u neergelegde blog in een negatief daglicht van de Iraanse autoriteiten zou komen te staan. De oprichter van het blogplatform Blogfa bevestigde overigens aan het Commissariaat-generaal dat het een gangbare praktijk is voor Iraanse gebruikers om op Blogfa een blog over te kopen en onder een andere naam te presenteren. Dit alles doet vermoeden dat u zowel uw eerste als uw tweede weblog louter aanmaakte met het oogmerk om de vluchtelingenstatus te kunnen verkrijgen (cf. administratief dossier). Gelet op de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw bekering en het klaarblijkelijk opportunistische karakter van uw activiteiten in België, op sociale media en op uw weblog, mag er redelijkerwijze worden verwacht dat u, voorafgaand aan een terugkeer naar Iran, de betreffende berichten verwijdert of laat verwijderen.”

Verzoekende partijen volharden in hun verklaringen dat hun eerste webpagina door het regime werd afgesloten en zijn het niet eens met de motieven hieromtrent in de bestreden beslissingen. Verzoekende partijen voeren aan dat verweerder zich beperkt tot de motivering dat hun weblog niet werd afgesloten door het Iraanse regime gezien er in dergelijk geval een “andere boodschap” zou verschijnen, zonder die andere boodschap te vermelden. Met dit betoog gaan verzoekende partijen voorbij aan de uitvoerige motivering in dit verband en de uitdrukkelijke verwijzing naar de COI Focus Iran- Blogfa van 18 juni 2021 die zich in de administratieve dossiers bevindt. In deze COI Focus van 18 juni 2021 wordt expliciet aangegeven welke berichten er verschijnen wanneer een blog op verzoek van de Iraanse autoriteiten is geblokkeerd (p. 13-14). Verzoekende partijen brengen geenszins informatie aan die afbreuk kan doen aan de omstandige motieven hieromtrent en slagen er niet in de gemaakte analyse en de geraadpleegde informatie die zich in de administratieve dossiers bevindt, te ontcrachten. Waar wordt betoogd dat geen rekening werd gehouden met de nieuwe webpagina van tweede en derde verzoekende partij, moet gewezen worden op bovenstaande concrete motieven aangaande de nieuwe weblog met christelijke boodschappen die evenwel ongemoeid worden gelaten zodat hieraan geen afbreuk wordt gedaan door verzoekende partijen.

Waar een e-mail werd neergelegd waaruit zou moeten blijken dat de vader M. M. D. van tweede en derde verzoekende partij door de Iraanse autoriteiten ondervraagd werd naar aanleiding van hun activiteiten in België, heeft de commissaris-generaal op goede gronden geoordeeld dat slechts een kopie van een e-mailbericht werd neergelegd, wat makkelijk digitaal te manipuleren valt. Verzoekende partijen tonen op geen enkele manier aan dat de afzender van dit bericht, dat werd verstuurd vanop het e-mailadres ‘m.m(...)@yahoo.com’, daadwerkelijk de vader is. In de verzoekschriften wordt aangevoerd dat dit gemakkelijk verifieerbaar is voor verwerende partij en wordt toestemming gegeven om aan Yahoo informatie te vragen over dit e-mailadres zodat achterhaald kan worden wie ze gemaakt heeft en of de mail vanuit Iran gestuurd is. Het is evenwel niet de taak van de commissaris-generaal, noch van de Raad, de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Immers, de bewijslast berust in beginsel bij een verzoeker om internationale bescherming zelf die, in de mate van het mogelijke, elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Een verzoeker moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de opgesomde cumulatieve voorwaarden is voldaan. In casu kan echter niet geoordeeld worden dat aan alle voorwaarden is voldaan nu in dit verband alvast geen oprechte inspanningen blijken daar niet wordt aangetoond dat verzoekende partijen dit element niet zelf kunnen staven en verder onderbouwen.

Dat de vader dergelijk e-mail zou verstuurd hebben is verder ook volgens de Raad weinig aannemelijk in het licht van de eerdere verklaring van derde verzoekende partij dat hij sinds een jaar voor zijn vertrek uit Iran geen persoonlijk/fysiek contact meer had met zijn vader en dat het laatste (telefonisch) contact bij aankomst in Griekenland was toen hij zijn vader over de reden van zijn vertrek vertelde waarop een scheldpartij van zijn vader volgde (persoonlijk onderhoud van derde verzoekende partij van 2 oktober 2020, p. 7). In de bestreden beslissingen wordt daarnaast pertinent opgemerkt dat het bovendien in dit verband ook tot nadenken stemt dat tweede verzoekende partij wanneer hem in het kader van zijn verzoek werd gevraagd of de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van zijn bekering, geen gewag maakte van het bestaan van deze ondervraging van de vader door de Iraanse autoriteiten (Verklaring volgend verzoek van tweede verzoekende partij van 4 februari 2022, punt 19). Er wordt in de bestreden beslissingen terecht geconcludeerd dat ernstig dient getwijfeld te worden aan de stelling dat de vader van tweede en derde verzoekende partij in Iran ondervraagd werd door de autoriteiten en dat uit voormeld neergelegd stuk dan

ook niet kan worden opgemaakt dat verzoekende partijen daadwerkelijk in het vizier van de Iraanse autoriteiten zouden zijn gekomen.

Wat de situatie betreft van bekeerde terugkeerders, stelt de Raad samen met de commissaris-generaal vast dat uit de bijgevoegde landeninformatie blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht besteden aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming (COI Focus, *“Iran, Behandeling van terugkeerders door hun nationale overheden”* van 30 maart 2020, p. 15 en p. 17). Er werd geen informatie gevonden die erop wijst dat afgewezen personen bij terugkeer naar Iran een risicogroep vormen. Personen die al een verhoogd risicoprofiel hadden lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen (COI Focus, *“Iran, Behandeling van terugkeerders door hun nationale overheden”* van 30 maart 2020, p. 15) doch dit blijkt niet het geval voor verzoekende partijen gelet op de vaststelling dat er geen geloof kan gehecht worden aan hun vluchtrelaas en de problemen die zij in Iran gekend zouden hebben wegens hun voorgehouden bekering.

De Raad kan er hierbij op wijzen dat het gegeven dat verzoekende partijen actief zijn op sociale media en hierop hun christelijke overtuiging uiten alsook het gegeven dat hun doopceremonie online staat, geen afbreuk doet aan bovenstaande vaststellingen. Uit de landeninformatie blijkt immers dat personen die soms gemonitord worden door de Iraanse autoriteiten diegenen zijn die emigreerden omwille van hun profiel of activiteiten in Iran (COI Focus, *“Iran, Behandeling van terugkeerders door hun nationale overheden”* van 30 maart 2020, p. 7), wat in casu niet aannemelijk wordt gemaakt. Er blijkt verder niet dat terugkeerders na een verblijf in het buitenland werden gevraagd sociale media gegevens kenbaar te maken (COI Focus, *“Iran, Behandeling van terugkeerders door hun nationale overheden”* van 30 maart 2020, p. 7). Er is eveneens weinig interesse om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, zij het wegens hun vluchtrelaas, zij het wegens activiteiten op sociale media met betrekking tot kritiek op de Iraanse autoriteiten of met betrekking tot hun bekering tot het christendom (COI Focus, *“Iran, Behandeling van terugkeerders door hun nationale overheden”* van 30 maart 2020, p. 15).

Door te volharden in hun vrees voor vervolging wegens hun bekering en christelijke activiteiten en te wijzen op een achterhaald Nederlands ambtsbericht van 2013 brengen verzoekende partijen geen informatie aan waaruit blijkt dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd, die steun vinden in rapporten van maart 2020, niet langer actueel of correct zouden zijn.

In de bestreden beslissingen wordt overigens uitdrukkelijk gemotiveerd aangaande voormeld ambtsbericht dat verzoekende partijen neerlegden op het CGVS. Hieromtrent wordt correct het volgende opgemerkt:

“Wat betreft het door u neergelegde uittreksel van het Nederlands Ambtsbericht over Iran, waaruit blijkt dat websites van etnische en religieuze minderheden en oppositiebewegingen in Iran worden gecontroleerd en geblokkeerd door de Iraanse autoriteiten en dat activiteiten van de diaspora door de Iraanse autoriteiten nauwlettend in de gaten gehouden worden, dient te worden opgemerkt dat dit bericht dateert van 24 december 2013 en dus allesbehalve actueel te noemen valt. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en die meer recent is dan de door u neergelegde informatie, blijkt immers dat het vooral personen zijn die al een verhoogd risicoprofiel hebben, die reeds gekend staan en die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren. U maakt echter op geen enkel moment aannemelijk dat dit voor u het geval zou zijn (cf. supra).”

Verzoekende partijen voeren geenszins enig dienstig verweer tegen voorgaande motieven zodat ze deze niet kunnen ombuigen.

Bovendien tonen verzoekende partijen hoe dan ook niet aan dat zij hun religieuze berichten op sociale media niet kunnen verwijderen bij terugkeer naar Iran nu zij geen oprechte bekering aannemelijk hebben gemaakt.

Daarnaast wordt in de bestreden beslissingen ook omstandig rekening gehouden met volgende neergelegde stukken:

“De door u neergelegde tekst met daarin de namen van Iraanse bloggers die werden gearresteerd en vermoord, is niet van die aard dat bovenstaande argumenten erdoor in een ander daglicht komen te staan. Dat de Iraanse autoriteiten sommige bloggers viseren, impliceert immers niet dat zij bij uw blog hetzelfde zullen doen. Zulks moet immers blijken uit geloofwaardige verklaringen en overtuigende documenten, quod non in casu (cf. supra). Eenzelfde opmerking geldt voor het door u neergelegde webartikel waarin sprake is van een poging van de Iraanse autoriteiten om de Iraanse politieke opposante Masih Alinejad te ontvoeren. Ook de twee door u neergelegde screenshots van artikels die zijn verschenen op Mohabat.tv

hebben geen enkel verband met uw eigen problemen in Iran en kunnen de kans op kans dat u in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 dan ook niet aanzienlijk groter maken. Hetzelfde geldt voor het door u neergelegde artikel over Iran Freedom Idol.”

Bij gebrek aan enig dienstig verweer maakt de Raad deze pertinente bevindingen tot de zijne.

De Raad wijst er hierbij op dat niet elke aantasting van het recht op godsdienstvrijheid een daad van vervolging uitmaakt, maar dat dit enkel het geval is indien het om een ernstige aantasting of belemmering gaat. De Raad herhaalt dat verzoekende partijen geen oprechte bekering tot het christendom hebben aannemelijk gemaakt en dat in casu de gegronde vrees voor vervolging ook niet aannemelijk wordt gemaakt nu verzoekende partijen evenmin aannemelijk maken dat zij zich bij een terugkeer naar hun land van herkomst als christen zullen manifesteren of dat zij als dusdanig of als een afvallige gezien zullen worden door hun omgeving en zij hoe dan ook niet aantonen dat zij bij terugkeer naar hun land van herkomst godsdienstige handelingen zullen verrichten die hen blootstellen aan een werkelijk gevaar voor vervolging.

In zoverre verzoekende partijen verwerende partij een beleidsverandering kwalijk nemen en menen dat er zo veel mogelijk negatieve beslissingen worden genomen terwijl in 2015 en 2016 meerdere Iraniërs werden erkend, moet de Raad aanstippen dat elk verzoek individueel en op zijn eigen merites wordt beoordeeld. Uit de concrete weigeringsmotieven aangaande het eerste verzoek om internationale bescherming blijkt duidelijk dat er niet zonder meer weigeringsbeslissingen werden genomen wegens een door verzoekende partijen voorgehouden beleidsverandering doch de beschermingsverzoeken individueel werden beoordeeld en omstandig zijn gemotiveerd. Ook de huidige volgende verzoeken werden individueel beoordeeld waarbij rekening werd gehouden met alle voorgelegde stukken.

3.3.5.5. Inzake de politieke activiteiten van tweede en derde verzoekende partij kan samen met de commissaris-generaal het volgende opgemerkt worden:

“U stelde verder ook nog dat u recentelijk lid werd van de Iraanse politieke oppositiebeweging Nahade Mardomi. U voegde hieraan toe dat in deze groep iedereen ongeveer dezelfde ideologie heeft. Volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier, kan iedereen die dat wil zich online bij deze beweging aansluiten. De loutere vaststelling dat u zich online lid heeft gemaakt, impliceert dan ook allerminst dat u in de ogen van de Iraanse autoriteiten als politiek opposant gepercipieerd wordt. Dit geldt des te meer in het licht van de vaststelling dat noch uzelf, noch uw broer bij uw registratie jullie volledige namen gebruikten. Uit het door u neergelegde documenten blijkt immers dat jullie voor de registratie op de website van Nahade Mardomi gebruik maakten van de respectievelijke aliassen ‘(...)d1993’ en ‘(...)d2001’. Op basis van deze door u aangereikte informatie kan dan ook bezwaarlijk geconcludeerd dat jullie het risico lopen om in de ogen van de Iraanse autoriteiten gezien te worden als politieke opposanten van het regime.

Wat betreft uw deelname aan een wedstrijd over politieke zangers en de zogeheten ‘Fara Tahlavi’, waarin volgens uw verklaringen wordt gezongen over politiek, dient te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen niet kan worden afgeleid om welke reden u hieruit een nood aan internationale bescherming meent te kunnen afleiden. U legt geen documenten neer waaruit de inhoud van uw liedjsteksten zou kunnen blijken. Evenmin legt u documenten neer waaruit het doel of de politieke ideologie van de door u aangehaalde zangwedstrijd zou kunnen blijken. Het zingen van politiek getinte liederen is op zich niet verboden in Iran en geeft derhalve ook geen aanleiding tot internationale bescherming.

Wat betreft de deelname van uzelf en uw broer P. aan een demonstratie ter hoogte van de Europese instellingen in Brussel ter nagedachtenis van de meer dan 500.000 slachtoffers van corona in Iran en uit protest tegen de rol die het Iraanse regime speelde in de bestrijding van deze pandemie, dient vastgesteld te worden dat jullie deelname aan deze betogingen in het licht van de bovenstaande vaststellingen een duidelijk opportunistisch karakter vertoont. Zo is de timing van jullie deelname aan deze betogingen op 29 januari 2022, 2 maanden nadat jullie jullie huidige verzoek om internationale bescherming ingediend hadden en slechts enkele dagen voor jullie verklaringen aflegden op de Dienst Vreemdelingenzaken – op zijn minst merkwaardig te noemen. Uit de door u en uw broer neergelegde documenten blijkt bovendien niet dat u of uw broer tijdens deze betoging een prominente rol zou opgenomen hebben. Jullie zijn immers louter te zien als deelnemer. Uit niets blijkt dat jullie met de pers gesproken zouden hebben of een toespraak zouden gehouden hebben. Meer zelfs, op de door u neergelegde foto's zijn noch uzelf, noch uw broer herkenbaar omdat jullie beider gezichten zich achter een plakkaat bevinden. Op de door uw broer neergelegde foto's zijn jullie evenmin herkenbaar omdat een mondkmasker het grootste deel van jullie gelaat bedekt (cf. administratief dossier). Uit jullie verklaringen en de door jullie neergelegde documenten kan dan ook allerminst opgemaakt worden dat jullie zouden riskeren omwille van jullie deelname aan deze demonstraties in het vizier van de Iraanse autoriteiten terecht te komen.”

Inzake de politieke oppositiebeweging Nahade Mordomi repliceren verzoekende partijen dat zij uitvoerig gescreend werden vooraleer ze lid werden gemaakt. Met deze blote beweringen kunnen zij echter geen afbreuk doen aan de vaststelling van de commissaris-generaal dat iedereen die dat wil zich online bij deze beweging kan aansluiten. Deze vaststelling vindt steun in de stukken zoals bijgebracht door de nota van 14 juli 2022. Zodoende wordt de vaststelling in de bestreden beslissingen dat het loutere gegeven dat tweede en derde verzoekende partij zich online lid hebben gemaakt allerminst impliceert dat ze in de ogen van de Iraanse autoriteiten als politiek opposant gepercipieerd worden, door verzoekende partijen niet weerlegd. Dat tweede en verzoekende partij een “code SOS” hebben en er foto’s van hen kunnen staan op de website van deze oppositiebeweging kan geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Aangaande de wedstrijd over politieke zangers worden links toegevoegd waaruit de inhoud van de liedjesteksten zouden blijken doch naast de vaststelling dat de links zoals gevoegd bij het verzoekschrift niet geopend kunnen worden, blijven deze onvertaald zodat de Raad geen kennis kan nemen van de inhoud ervan.

Verzoekende partijen blijven verder in gebreke aan te tonen dat zij op basis van deze wedstrijd en gezongen liedjes door de Iraanse autoriteiten als politieke opposanten gepercipieerd worden, te meer verwerende partij aangeeft dat het zingen van politiek getinte liederen op zich niet verboden is in Iran. Verzoekende partijen poneren dat zij hebben deelgenomen aan een competitie die op de zwarte lijst van Iran staat doch hierbij moet aangestipt worden dat daargelaten dat deze ponering niet wordt gestaafd, verzoekende partijen - die in Iran niet eerder gekend waren bij de autoriteiten omwille van politieke activiteiten - niet aannemelijk maken dat zij door deze zangwedstrijd buiten Iran door de Iraanse autoriteiten gevisieerd zullen worden. De Raad herhaalt dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat er weinig interesse is om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, zij het wegens hun vluchtrelaas, zij het wegens activiteiten op sociale media met betrekking tot kritiek op de Iraanse autoriteiten of met betrekking tot hun bekering tot het christendom (COI Focus, *“Iran, Behandeling van terugkeerders door hun nationale overheden”* van 30 maart 2020, p. 15).

Door verder hun deelname aan een betoging te benadrukken, kunnen verzoekende partijen de bovenstaande overwegingen in dit verband niet in een ander daglicht plaatsen. Verzoekende partijen stellen dat de timing van de betoging, zijnde twee maanden nadat ze hun verzoek indienden, louter toeval is en betogen dat ze ondanks hun mondkmaskers wel degelijk geïdentificeerd kunnen worden gelet op spionnen en opnames. Met dit betoog gaan zij evenwel voorbij aan de draagkrachtige motivering dat zij geen prominente rol hadden en louter te zien zijn als deelnemer. Verzoekende partijen tonen niet aan dat zij door deze beperkte deelname aan een betoging in Brussel door de Iraanse autoriteiten bij terugkeer naar Iran zou worden vervolgd.

3.3.5.6. De overige neergelegde documenten zijn niet van die aard zijn om afbreuk te doen aan voorgaande beoordeling. De door verzoekende partijen neergelegde documenten kunnen, omwille van de in de bestreden beslissingen aangehaalde pertinente en terechte redenen, die door verzoekende partijen overigens niet worden weerlegd, immers geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Ook de aan de verzoekschriften toegevoegde brieven van The New Iran inzake het lidmaatschap van tweede en derde verzoekende partij kunnen voorgaande vaststellingen niet in een ander daglicht plaatsen. De Raad dient hierbij op te merken dat uit deze brieven blijkt dat tweede en derde verzoekende partij lid zijn van deze organisatie sinds december 2021, zijnde na de weigeringsbeslissingen van de Raad, en niet weten te overtuigen van het oprecht karakter van hun lidmaatschap en politieke activiteiten, te meer hun politieke activiteiten slechts aanvingen na de weigeringsbeslissingen van de Raad van 18 oktober 2021 en zij hun thans voorgehouden politiek engagement pas naar voren brachten in hun tweede verzoek om internationale bescherming.

Bovendien wordt in de nota’s van verwerende partij terecht aangestipt dat het merkwaardig is dat uit deze brieven – waarvan het gesolliciteerd karakter niet uitgesloten kan worden daar ze op vraag van verzoekende partijen werden verstrekt – blijkt dat tweede en derde verzoekende partij actief lid zijn sinds december 2021 en de nieuwsafdeling helpen bij het verzamelen van en publiceren van nieuws over het Iraanse regime terwijl derde verzoekende partij bij de DVZ aangaf in februari 2022 enkel kennis gemaakt te hebben met deze nieuwe groep (zie Verklaring volgend verzoek van derde verzoekende partij van 4 februari 2022, vraag 17). Tweede verzoekende partij maakt dan weer bij de DVZ geenszins melding van haar lidmaatschap die zou dateren van december 2021 zoals vermeld in de brief noch over de erin geattesteerde activiteiten.

Met betrekking tot de aangebrachte elementen bij de aanvullende nota’s van 23 september 2022 wordt vooreerst opgemerkt dat het merendeel van de aangebrachte “stukken” links naar video’s of artikelen

betreffen in een voor de Raad onbegrijpbare taal, vermoedelijk het Farsi, zonder vertaling zodat de Raad geen kennis kan nemen van de inhoud ervan (namelijk de “stukken” 2, 3, 4, 6, 7, 12, 14, 15, 16 en 18). Inzake de “stukken” 5 en 13 moet vastgesteld worden dat deze niet openbaar zijn en er tevens geen afdrucken werden toegevoegd van deze weblinks zodat deze door de Raad niet kunnen geraadpleegd worden. Ook de “stukken” 18 en 19 kunnen wegens een foutmelding niet geraadpleegd worden zodat de Raad geen kennis kan nemen van de inhoud van deze weblinks.

Inzake de weblink van een speech van een parlementslid in België (“stuk” nr. 1) moet de Raad aanstippen dat deze voornamelijk in een vreemde taal wordt geuit doch in zoverre uit de Engelstalige passages kan afgeleid worden dat deze speech de deal tussen Iran en België betreft inzake een gevangenenruil moet vastgesteld worden dat deze speech geen uitstaans heeft met het vluchtrelaas van verzoekende partijen. Zodoende kunnen hiermee de gedane vaststellingen niet in een ander daglicht gesteld worden.

Wat betreft het Twitterprofiel van derde verzoekende partij en de posts aangaande een deelname aan een betoging in Brussel (“stukken” 8, 9, 10, 11) om het politiek activisme aan te tonen, dient de Raad te herhalen dat gelet op het klaarblijkelijk opportunistische karakter van de activiteiten in België er redelijkerwijze mag worden verwacht dat voorafgaand aan een terugkeer naar Iran, de betreffende politieke berichten/posts op sociale media verwijderd worden. Bovendien blijkt niet dat derde verzoekende partij, of de overige verzoekende partijen, tijdens deze betoging van 3 september te Brussel een prominente rol zou opgenomen hebben daar slechts een aanwezigheid als deelnemer blijkt.

Uit niets blijkt dat er door verzoekende partijen met de pers werd gesproken of een toespraak werd gehouden zodat allerminst opgemaakt kan worden dat zij zouden riskeren omwille van de deelname aan deze demonstratie in het vizier van de Iraanse autoriteiten terecht te komen.

De Raad herhaalt dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat er weinig interesse is om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, zij het wegens hun vluchtrelaas, zij het wegens activiteiten op sociale media met betrekking tot kritiek op de Iraanse autoriteiten of met betrekking tot hun bekering tot het christendom (COI Focus, “*Iran, Behandeling van terugkeerders door hun nationale overheden*” van 30 maart 2020, p. 15).

Wat betreft de link naar een artikel inzake de arrestatie en vasthouding van politieke zangers (“stuk” 17) stelt de Raad vast dat hieruit geenszins kan afgeleid worden dat het louter zingen van politieke liederen verboden en strafbaar is. In dit artikel wordt immers uitdrukkelijk vermeld dat de Iraanse muzikant in kwestie werd gearresteerd omdat hij samenwerkte met vrouwelijke zangeressen.

Verzoekende partijen blijven in gebreke aan te tonen dat zij door een zangwedstrijd buiten Iran door de Iraanse autoriteiten geïsoleerd zullen worden.

3.3.5.7. Tot slot dient de Raad de commissaris-generaal bij te treden in het oordeel dat de neergelegde medische attesten evenmin van die aard zijn dat ze de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroten. Medische/psychische problemen houden immers op zich geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals vermeld in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. zoals het Hof van Justitie reeds duidelijk oordeelde in de zaak M'bodj (HvJ 18 december 2014 (GK), M'bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In de bestreden beslissingen wordt met reden opgemerkt dat voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf dient gericht te worden aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Verzoekende partijen tonen daarenboven in casu geenszins aan dat zij omwille van hun medische problemen zouden worden onderworpen aan vervolging of een ‘onmenselijke behandeling’ in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen brengen immers geen argumenten of elementen aan op basis waarvan kan worden aangenomen dat hen op intentionele en gerichte wijze medische zorg zou worden ontzegd of opzettelijk worden geweigerd.

De door verzoekende partijen per aanvullende nota's bijgebrachte elementen kunnen gelet op het voorgaande geen ander licht werpen op de gedane vaststellingen.

3.3.5.8. Gelet op het voorgaande kunnen de voormelde aangehaalde elementen niet gekwalificeerd worden als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partijen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komen.

3.3.6. Inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt nog aangestipt dat de subsidiaire beschermingsstatus niettemin kan worden verleend indien het aannemelijk is dat

verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het vluchtrelaas waaruit geen nood aan internationale bescherming is gebleken.

Verzoekende partijen tonen evenwel, door louter uit het Elgafaji-arrest van het Hof van Justitie te citeren en te wijzen op hun "persoonlijke omstandigheden" en "profiel" zonder deze evenwel te concretiseren, niet aan dat er heden in Iran een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon impliceert. In hoofde van verzoekende partijen kan bijgevolg geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 in aanmerking worden genomen.

Verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.3.7. Alles samen genomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er in dit geval geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekende partijen zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komen.

3.3.8. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen ten aanzien van verzoekende partijen terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van hun volgend verzoek om internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

3.3.9. Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet alsook artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, dringt zich niet meer op nu de volgende verzoeken terecht niet-ontvankelijk worden verklaard. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden dan ook niet dienstig.

3.3.10. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM benadrukt de Raad dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de aanwezigheid van nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, die de kans aanzienlijk vergroten dat verzoekende partijen voor internationale bescherming in aanmerking komen. De Raad doet in het kader van een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een terugkeerbeslissing of verwijdering. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde.

3.3.11. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

3.3.12. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit de administratieve dossiers blijkt dat verzoekende partijen bij de Dienst Vreemdelingenzaken de kans kregen om hun verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van hun huidig (volgend) verzoek toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen. De beslissing om een verzoeker, die een volgend verzoek indient, al dan niet persoonlijk te horen, behoort overeenkomstig artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoekende partijen in het kader van hun volgend verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen. De commissaris-generaal heeft het (volgend) verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissingen genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

3.3.13. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekende partijen hebben evenmin aangetoond dat er

een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal.

De aangevoerde middelen zijn, in de mate dat ze ontvankelijk zijn, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers RvV X, RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De beroepen worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

H. CALIKOGLU